

MŪSU PASTOGĖ

Eina nuo 1949

Australian Lithuanian Weekly

Post Print Approved PP 255003/01774

Kaina – Price \$1.10

2001.10.01 Nr.39 (2751)

Lietuvos neurochirurgai Sydnėjaus Kongrese

Rugsėjo 16-20 dienomis Sydnėjaus Darling Harbour Convention Centre vyko Pasaulinis Neurochirurgų Kongresas. Jame, tarp daugiau kaip 2 000 dalyvių, dalyvavo ir penki lietuviai.

Pirmas – doc. dr. Juozas Šidiškis, kuris nuo 1996 m. vadovauja Kauno Medicinos universiteto Neurochirurgijos klinikoms. Šiais metais buvo perrinktas antrai kadencijai Lietuvos neurochirurgų draugijos pirmininku. Jis taip pat yra Lietuvos Vyduo draugijos valdybos narys. Kongrese skaitė pranešimą apie galvos smegenų traumų gydymo rezultatus.

Antras – doc. dr. Antanas Romas Gvzdaitis – Neurochirurgijos klinikos vadovo pavaduotojas, Nervų sistemos chirurgijos mokslinės laboratorijos vedėjas, taip pat iš Kauno. Pasak doc. dr. Gvzdaičio, „Kongresas buvo gerai organizuotas, kolegos australai ir kiti dalyviai malonūs, betarpiški ir dalykiški. Ypač naudingos buvo naujienos apie smegenų kraujagyslių ligų diagnostiką ir gydymą, kas sugrįžus padės geriau gydyti ligonius“. Doc. dr. Gvzdaitis domisi galvos smegenų kraujagyslių gydymu ir yra Kauno Medicinos universiteto Insultų centro vadovas. Be to, dirba pedagoginį darbą. Kongrese perskaitė pranešimą tema „Arterinių galvos smegenų aneurizmų gy-

Bondi Beach (iš kairės) Laimutis Kalasauskas, doc. dr. Juozas Šidiškis, Sydnėjaus Apylinkės Valdybos pirmininkas dr. Ramutis Zakarevičius ir doc. dr. Romas Gvzdaitis.

dymo rezultatai ir mirties priežastys“. Taip pat kartu su bendraautorais pateikė 4 stendinius pranešimus (iš viso lietuviai Kongrese pateikė 8 stendinius pranešimus).

Trečias – kaunietis gydytojas Laimutis Kalasauskas, Kongrese pristatęs pranešimą tema „Ankstvyja postrauminė epilepsija“.

Į Kongresą atvyko ir du chirurgai iš Vilniaus Šv. Jokūbo ligoninės. Tai Neurochirurgijos vedėjas dr. Romualdas Šumauskas ir gydytojas Evaldas Česnulis, kuris Kongrese skaitė pranešimą apie išplyšusių galvos smegenų kraujagyslių aneurizmų chirurgiją.

Nukelta | 3 psl.

Anskis Relsugys

Lietuvos įvykių apžvalga

Lengvoji pramonė - eksporto pirmūnė

Lietuvos lengvoji pramonės šaka, kaip praeityje, taip ir šiame, gali pasigirti gerais rezultatais bei sėkminga veikla. 2001 m. septynių mėnesių rezultatai rodo, kad eksportuojama vis daugiau lengvosios pramonės gaminių – už 1.9 milijardus litų. Tai sudaro apie 20% viso šalies eksporto. Palyginus su praėjusiais metais, eksportas išaugo 6.4%. ES atitenka 83% viso lengvosios pramonės eksporto. Pagrindiniai prekybos partneriai nesikeičia: Vokietija, Danija, Didž. Britanija, Švedija, JAV, Italija. Rusijai lengvosios pramonės įmonės pardavė prekių tik už 47.4 mln. litų ir prekybos balansas su šia šalimi yra neigiamas.

Lengvosios pramonės produkcija sudaro apie 18% visos šalies apdirbamosios ir išgaunamosios pramonės. Šiais metais geriausių rezultatų pasiekė drabužių gamintojai. Trikotažo gaminių pagaminta 27.7 mln. vienetų, o pasiūta drabužių 17.2 mln. vienetų. Palyginus su praėjusių metų tuo pačiu laikotarpiu, jų gamyba padidėjo 9.5 ir 10.6%. Gerai žinomos bendrovės: „Utenos trikotažas“, „Lelija“, „Audimas“ ir kt. Atsigauna kilimų ir avalynės gamintojai: avalynės pasiuvama 22% daugiau, o kilimų išaudžiama net 2.8 karto daugiau. Tačiau lininių, medvilninių ir šilkinų audinių išaudžiama kur kas mažiau nei anksčiau. Lietuvos lengvosios pramonės įmonių asociacijos (LLPIA) prezidentas Jonas Karčiauskas teigia, kad nuosmūkis vyksta dalinai dėl nevykusios įmonių privatizacijos. To pasekoje – bendrovių bankrotas. Be to, keičiantis madoms, keičiasi ir medžiagų poreikavimas. Praėjusiais metais

LLPIA parengė šalies lengvosios pramonės ilgalaikio vystymosi strategiją ir išanalizavo prielaidas, kurios būtinos tekstilės, drabužių, trikotažo dirbinių, odos ir kailių įmonių klestėjimui. Šiandien Lietuvos lengvosios pramonės įmonėse dirba apie 62,000 žmonių.

Šiuo metu lietuviai dar negali garsiai girtis pačių sukurtomis bei pagamintomis prekėmis, kurios užsienio rinkose būtų parduodamos su lietuviškais prekiniais ženklais, kuriuos atpažintų kitų šalių vartotojai. Kur kas sėkmingiau galima gaminti, o ypač parduoti, savo rinką turinčioms stambioms užsienio bendrovėms. Tad lietuviškas prekes pasaulyje mes perkame jei ne po svetima etikete, tai be jokios etiketės.

Prezidentų susitikimas Taline

Rugsėjo 18 d. Estijoje, Taline, įvyko metinis Baltijos šalių, Lenkijos ir Suomijos prezidentų susitikimas. Prezidentai pasmerkė teroro aktus JAV ir pritarė vieningai kovai su terorizmu.

Prezidentas Valdas Adamkus išreiškė įsitikinimą, kad įvykiai JAV nesulėtins NATO ir Europos Sąjungos plėtros: „Atvirkščiai, teroro aktai Jungtinėse Valstijose rodo, kad tik bendromis pastangomis galima įveikti grėsmes demokratiniam pasauliui“, sakė Prezidentas.

Prezidentai aptarė NATO ir ES plėtrą, santykius su kaimyninėmis valstybėmis, regioninius bendravimus.

Latvijos prezidentė Vaira Vyke-Freiberga papasakojo apie šio mėnesio pradžioje vykusią Jungtinių Tautų konferenciją Durbanė rasizmo ir ksenofobijos klausimais. Lenkijos prezidentas Aleksander Kwasniewski pasidalino mintimis apie

NATO plėtros perspektyvas. Jis pabrėžė, kad būsimas plėtros etapas turėtų apimti Baltijos valstybes, Slovėniją ir Slovakiją.

Susitikime buvo aptarta kelių, geležinkelio infrastruktūros Baltijos jūros regione plėtra, bendradarbiavimas energetikos srityje. Kaimyninių šalių vadovai atsiveikino su šeimininku – antrą kadenciją baigiančiu Estijos prezidentu Lennart Meri.

Valdas Adamkus CN laidose

Pasaulinio masto naujienų kanalas „CNN International“ per savo televizijos laidas transliavo Lietuvos Respublikos televizijos reportažą apie Lietuvos žmonių reakciją į teroro aktus New York'e ir Washington'e. Lietuvos žmonės pagarbiai reagavo į skaudžiausius įvykius Amerikoje: iškeltos gedulo juostomis aprištos vėliavos, miestų aikštėse, o ypač prie JAV konsulato ir kur dirba amerikiečiai, buvo dedamos gėlės bei deginamos žvakės. Vyresnio amžiaus žmonės ten pat meldėsi.

CNN perdavė interviu su Lietuvos Prezidentu Valdu Adamkumi, kuris papasakojo apie savo reakciją į išpuolius Amerikoje. „Asmeniškai manau, kad ne tik amerikiečiai, bet kiekvienas iš mūsų buvome sužeisti“, sakė Prezidentas. Jis paaiškino, kodėl Lietuvos gyventojai taip jautriai pergyveno tragediją: „Ketvirtadalis lietuvių tautos gyvena Jungtinėse Valstijose, tad savaimė rūpinamės jais taip, kaip rūpinamės amerikiečiais. Todėl tokia spontaniška žmonių reaguojančių į JAV praradimus, reakcija, kai jie rinkosi prie JAV ambasados ir reiškė savo širdgėlą ir užuojautą, atrodo visiškai natūrali“.

Trijų minučių reportažas supažindino plačią tarptautinę auditoriją su reakcija Vilniaus gatvėse ir Aukštaitijos kaime, taip pat saugumo priemonėmis, kurių imtasi

Milijonas dolerių lietuvybei

Pagrindinis ir stambiausias lietuviškų reikalų rėmėjas JAV Lietuvių Fondas 40-aisiais savo gyvavimo metais vėl paskirstė vieną milijoną dolerių lietuviškam švietimui, kultūrai, jaunimui. LF iki šiol yra paskyręs \$8,628,445, o pridėjus prieš keletą metų paskirtus Lietuvai \$1,150,212 susidaro jau beveik 10 milijonų suma (\$9,778,657). 2001 m. Pelno skirstymo komisija įvertino 270 prašymų iš 169 prašytojų ir 178 prašymus stipendijoms. Iš 169 prašytojų 63 buvo iš JAV, 19 iš užsienio, 87 iš Lietuvos; jie prašė beveik \$2,602,000. O stipendijoms iš 178 prašytojų buvo prašoma \$769,000.

2001 m. LF Tarybos buvo leista paskirstyti 1 milijoną dolerių. (Iš 2000 m. buvo likę \$15,501, tai iš viso komisija galėjo paskirstyti \$1,015,501). 2001 m. paskirstyta \$906,850. \$108,651 liko nenumatytiems ir skubiems prašymams; ši suma bus skirstoma šių metų antroje pusėje.

Pelno paskirstymas pagal sritis: švietimui – \$379,253 (į šią sumą įeina ir stipendijos); kultūriniais reikalams – \$160,900 (menams – \$67,500, mokslui – \$93,400); visuomeniniams reikalams – \$366,697. Studentams iš Lietuvos paskirta \$91,340, išeivijos studentams – \$52,850.

Pagal institucijas ir atskirus asmenis stambesnė parama buvo suteikta šitaip (mažesnės sumos čia neminimos): JAV LBnei – \$203,263; PLB – \$33,200; Lietuvos mokytojams Vilniuje ir Rytų Lietuvoje – \$100,000; išeivijos spaudai, radijui ir TV – \$60,000; vadovėlių premijoms – \$4,000; PLC-riui – \$50,700; Lituanistikos tyrimo ir studijų centrui – \$44,020; Dainavos stovyklavietei – \$30,000; Vasario 16 Gimnazijai – \$25,000; Jaunimo Centrui – \$25,000; ateitininkams – \$18,500 (iš jų \$15,000 veiklai Lietuvoje paremti), skautams – \$18,300 (iš jų \$15,000 veiklai Lietuvoje paremti); University of Washington Baltic Studies Program – \$12,000; „Neringos“ stovyklai – \$10,000; APPLE – \$10,000; Čikagos lietuvių operai – \$7,000; Galerijai – \$6,300; Maž. Lietuvos Fondui – \$5,000; K.Donelaičio mokyklų knygai (J.Širka) – \$5,000 ir dar keliolikai organizacijų bei asmenų po \$2000 - 4000. Iš specialaus Miami Lietuvių Klubo Fondo Lietuvių namams Vilniuje (mokykla) paskirta \$15,000 ir „Vaiko vartai“ organizacijai – \$10,000. **MP inf.**

Ignalinos branduolinėje elektrinėje.

Kreipdamasis į tautą, V.Adamkus pažadėjo, jog Lietuva bus pasirengusi prisidėti prie JAV veiksmų kovojant su terorizmu.

ES komisaras Lietuvoje

Rugsėjo 17-18 dienomis Vilniuje lankėsi Europos Komisijos narys, atsakingas už Europos Sąjungos plėtrą – Guenter Verheugen. Jis išreiškė nuomonę, jog teroro išpuoliai Jungtinėse Valstijose nesulėtins Europos integracijos proceso – sąjungininkų ieškojimas yra vienas iš efektyviausių būdų kovoti su tarptautiniu terorizmu.

Apie Lietuvos norą įsijungti į ES 2004

Nukelta | 2 psl.

♦ Rugsėjo 17 d. Palestinos prezidentas Yasser Arafat ėmėsi iniciatyvos sustabdyti susidūrimus su Izraeliu. Jis paskelbė paliaubas ir sakė atleisias palestiniečius policijos vadus iš pareigų, jeigu šie nesiims griežtų priemonių išsišokimams sustabdyti.

Po kelių valandų Izraelio karinė vadovybė reagavo į paliaubų paskelbimą, pradėdama atitraukti kariuomenę iš palestiniečių administracijai patikėtų sričių.

♦ Palestiniečių ekstremistinė organizacija Hamas atsisako paklusti Arafatui ir laikyti paliaubų. Vis dar pasitaiko incidentų. Izraelio prezidentas Ariel Šaron po kiekvieno incidento atšaukia numatytus savo užsienio reikalų ministro Šimon Peres susitikimus su Yasser Arafat, reikalaudamas krašte 48 valandų absoliučios ramybės prieš bet kokių pasitarimų pradžią.

♦ Rugsėjo 20 d. Kabule posėdžiavo 600 musulmonų dvasiškių taryba, svarstydama JAV prezidento George W. Bush reikalavimą išduoti teroristinės organizacijos lyderį Osama bin Laden, apkaltintą rugsėjo 11 d. New York'o ir Washington'o užpuolimų organizavimu. Dvasiškaiai patarė Afganistano vyriausybei paskatinti Osama bin Laden išvykti iš krašto, bet jo neišduoti, gi amerikiečiams jie grasina religiniu karu, jei šie pultų Afganistaną.

♦ Afganistano vyriausybė paskelbė, kad Osama bin Laden yra kažkur dingęs, jie negali jo rasti.

♦ JAV koncentruoja savo karines pajėgas Afganistano kaimynystėje. Jie gavo Rusijos

sutikimą pasinaudoti jos bazėmis Uzbekistane ir Tadžikistane. Pakistano vyriausybė leido amerikiečiams skristi per Pakistano teritoriją. Jie derisi dėl bazių išnuomavimo, mat didesnė gyventojų dalis simpatizuoja Afganistanui. JAV panaikino visas ekonomines sankcijas Pakistanui ir Indijai, kurias buvo paskelbė 1998 m. dėl šių dviejų valstybių atominių ginklų bandymų. Afganistaniečiai pašovė bepilotį amerikiečių žvalgybinį lektuvą.

♦ Prieš Taliban vyriausybę šiaurės Afganistane kovojanti sukilėlių koalicija pradėjo aktyviau veikti, gavusi paramos iš amerikiečių ir britų.

♦ Rusijos parlamento Žemieji rūmai (Dūma) 257 balsais prieš 130 priėmė įstatymą, legalizuojantį privačią žemės nuosavybę Rusijoje. Iki šiol privati buvo tik pastatai, žemė palikdavo valstybės nuosavybė.

♦ Rugsėjo mėnesio viduryje čečėnų sukilėliai pašovė rusų karinį malūnsparnį. Žuvo 2 rusų generolai ir 8 kiti aukšti karininkai. Sukilėliai buvo laikinai užėmę ir rusų štabo būstinę Gudermes mieste.

♦ Rugsėjo 26 d. popiežius Jonas Paulius II Kazachstane meldėsi už taiką ir už Stalino laikais ten kalintus bei nukankintus tremtinius.

♦ Rugsėjo 23 d. parlamento rinkimai Lenkijoje baigėsi kairiųjų – buvusių komunistų – laimėjimu. Prieš keletą metų rinkimus laimėjusi Solidarumo partija dabar dėl savitarpio nesutikimų nepravedė į parlamentą nė vieno atstovo.

Lietuvos įvykių apžvalga

Atkelta iš 1 psl.

metais, komisaras pareiškė, jog Lietuvai pirmiausia teks išspręsti Ignalinos atominės jėgainės problemą, ES valstybės ir tarptautinė bendrija pripažįsta, kad ši jėgainė yra pavojinga visam regionui. Elektrinė yra tokio tipo, kuri iš principo negali būti saugi, tad Lietuva turi iki 2009 metų uždaryti visą jėgainę.

G. Verheugen sakė, jog pirmojo bloko uždarymui Lietuvos Vyriausybė pageidavo 200 mln. eurų. Tam reikalui buvo surengta donorų konferencija Vilniuje, kurioje pažadų suma iš įvairių šalių viršijo reikalingą sumą. Tad komisaras ir vėl ragino Lietuvos Vyriausybę kuo greičiau pasakyti, kokios sumos reikės galutiniam atominės elektrinės uždarymui. Lieka klausimas, ar Lietuva turi sukūrusi alternatyvios energetikos sistemos planą, kurį galėtų įvykdyti iki minėtų 2009 metų?

ES komisaras pažymėjo, jog svarbu, kad Vyriausybė gerai išaiškintų savo žmoniškoms kodėl atominė elektrinė turi būti uždaryta – tai ne ES užgaida, o tarptautinė būtinybė. Lietuvai teko našta paveldėti šį pavojingą objektą, todėl ES jaučia didelę atsakomybę remti elektrinės uždarymą.

ES komisaras Guenter Verheugen perspėjo, jog kandidačių vertinimo kriterijai tikrai nesikeis. Nesikeis ir ES plėtros data – 2004 metai. Kalbėdamas Seimo ir Vyriausybės nariams jis patarė nepuositelti iliuzijų dėl bevizio režimo su Kaliningrado sritimi išsaugojimo. Kita vertus, G. Verheugen užsiminė, kad akcizo tabakui ir degalams smūgis bus sušvelnintas.

Kaip apginti Lietuvos oro erdvę

Po teroristinių išpuolių New York'e ir Washington'e, Lietuvos pareigūnai susirūpino kaip apsaugoti Lietuvos strateginius objektus, ypač Ignalinos atominę elektrinę. Svarstant šį klausimą Seime, Tėvynės Sąjungos vadovas Vytautas Landsbergis suabejojo Lietuvos galimybėmis savarankiškai užtikrinti reikiamą IAE apsaugą ir ragino Lietuvos Vyriausybę, esant reikalui, kreiptis į Vakarų valstybes.

Nuverstas žemės ūkio ministras

Dabartinis žemės ūkio ministras socialliberalas Kęstutis Kristinaitis nuo pat savo paskyrimo dienos patyrė spaudimą iš žemdirbių, kad jis laikosi biudžeto ir nedalina žemdirbiams subsidijų, kaip tai buvo žadama per praėjusius Seimo rinkimus. Kristinaitis to padaryti iš vis negalėjo, nes biudžeto to nebuvo numatyta ir tam nebuvo pinigų. Pažadus dalino socialdemokratai – buvę LDDP.

Pagaliau Kristinaitis premjerui įteikė atsistatydinimo prašymą. Pasitraukimo priežasčių jis nenurodė. Šiam atsistatydinimui pritaręs Seimo pirm. socialliberalų lyderis Artūras Paulauskas pareiškė, kad: „Kaip profesionalas ir specialistas jis nekėlė jokių abejonių ir galėjo dirbti, tačiau ministrui nepavyko užmegzti gero kontakto su žemdirbiais ir jų organizacijomis, kurios kategoriškai reikalavo K. Kristinaičio galvos“. Toliau Seimo pirmininkas aiškino, kad socialliberalams sudarius koaliciją su socialdemokratais, nebuvo patvirtintos žemės ūkio politikos nuostatos. Toliau Paulauskas kritikavo socialdemokratų, kad šie ultimatyviai puolė K. Kristinaitį. Jei tokie antpuoliai pasikartotų kitiems socialliberalų ministrams, kiltų grėsmė partnerystei su socialdemokratais, mano kai kurie socialliberalai.

Brazauskas Maskvoje

Ministras pirm. Algirdas Brazauskas rugsėjo 19-22 dienomis lankėsi Maskvoje, kur susitiko su Rusijos premjeru Michail Kasjanov ir aptarė transporto galimybes per Klaipėdos uostą. Tam reikalingos tarpvalstybinės sutartys. Norint Lietuvai patekti į Europos Sąjungą, tokios sutartys gali tapti kliūtimis. Vėl buvo kalbama apie transporto koridorių sudarymą tarp Karaliaučiaus ir Klaipėdos. A. Brazauskas buvo susitikęs su Rusijos energetikos ministru Igor Jusufov, kuris esąs pasiruošęs stabiliai tiekti dujas, tačiau reikalavo, kad tiekėjų bendrovės nebūtų diskriminuojamos, kai vyks dujų ūkio privatizavimas.

Pamaskvėje A. Brazauskas atidarė mu-

ŽVILGSNIS

Pasisako Bendruomenės nariai

Vienas kraujo lašas būt tave nuplovęs...

J. Aistis

Istoriniai įvykiai objektyviai vertinami tik iš laiko perspektyvos, t.y. praėjus tam tikram metų skaičiui, kai nurimsta sentimentai, jaudulys, ir žvilgsnis į praeitį būna be įtakos, kritiškesnis ir be asmeninių išgyvenimų. Nors nuo Lietuvos okupacijos 1940 metų birželio mėnesį prabėgo tik 61 metai, bet per tuos metus istorinė tiesa šiek tiek apsisakė nuo bereikalingų sentimentų ir politinės įtakos.

Daug atsiminimų ir net romanų prirašyta apie paskutinį Lietuvos vyriausybės posėdį 1940 birželio 14 d. Kaltinami generolai, ministrai ir pats Lietuvos prezidentas dėl nepakelto ginklo prieš Raudonąją armiją, kuri įžygiavo Lietuvon ir perėmė valdžią. Net ir išeivijoje rašyta, polemizuota dėl neįvykusio pasipriešinimo.

Partizanų kvartetui „Girių aidas“ lankantis Australijoje, teko išsikalbėti su dainininkais. Jie dainavo Antano Paulausko sukomponuotą J. Aisčio eilėraštį: „Vienas kraujo lašas būt tave nuplovęs“. Stebėjau, kad visi atvykę iš Lietuvos dainininkai teigė, kad jei tuometinė Lietuvos vyriausybė būtų pasipriešinusi Raudonajai armijai, visas pasaulis būtų Lietuvą kitaip traktavęs, kitokia būtų ir šiandien pažiūra į Lietuvos valstybę.

Vytauto Didžiojo universiteto Išeivijos studijų centras 1999 metais išleido Lietuvos prezidento knygą: „Antano Smetonos korespondencija 1940-1944 m.“ Joje randame laiškus, kuriuose jis aiškina ne tik tuometinės Lietuvos, bet ir Europos politinę padėtį ir nušviečia visas galimybes Lietuvos valstybės išlikimui. Prezidentui atvykus į JAV, jis gavo laišką iš pasiuntinio Washington'e Povilo Žadeikio, kuriame rašoma: „...Tas Prezidento ir Ministrų Tarybos pasidavimas be pasipriešinimo ir protesto yra tautinė nelaimė, kuri kenkia ir kienks išlaisvinimo kovai: juo naudojasi bolševikai ir naudosis rusai, juo dabar naudojasi vokiečiai, juo naudosis ir lenkai“.

Dauguma aiškinimų ir kaltinimų dėl nesipriešinimo yra nepagrįsti, nežvalgūs, nesuprantant tuometinės Europos politinės situacijos ir Lietuvos padėties joje. Anglijos min. pirm. Arthur Neville Chamberlain, kuris galvojo išlaikysiąs taiką Europoje pataikaudamas Adolfui Hitleriui, Lietuvai 1939 m. gavus ultimatumą iš Vokietijos dėl

Klaipėdos krašto, ir Anglijos Politikos Departamento direktorius Collier, užklaustas, ką daryti, atsakė, kad Lietuva nesipriešintų ir perleistų Klaipėdos kraštą, nes tai padės išlaikyti taiką Europoje. Panašūs patarimai buvo duoti Čekijai ir Austrijai. Pasiskelbusi neutralia šalimi, Lietuva bandė išlikti karo nepaliesta, bet jos kaimynų susitarimas nusprendė jos likimą. Sovietams pareikalavus, kad Lietuva įsileistų papildomus Raudonosios armijos dalinius, Lietuva vėl paklausė Anglijos patarimo ir atsakymą gavo tokį patį – nesipriešinti, nes Maskva eventualiai gali būti karo prieš Vokietiją sąjungininkė. A. Smetona savo korespondencijoje P. Žadeikiui rašo: „Jei (Lietuva) būtų pakėlusį ginklą, ji (vyriausybė) samprotavo, prieš tų didžiulių grobuonių smurtą, tai būtų davusi jiems progos galutinai sunaikinti lietuvių tautą. Šis motyvas daugiausia lėmė Pabaltijo kraštams, iš niekur negavus nei paguodos, nei realios paramos“.

Šiandien niekas nekaltina Danijos, kuri nesipriešino Adolfui Hitlerio žygiui prieš Prancūziją, o pati Prancūzija Paryžiuje iškėlė baltą vėliavą, kad miestas išliktų nesunaikintas. Lietuvos vyriausybės įžvalgumas ir padėties supratimas yra teisingas, nes sovietams ginklu užėmus Lietuvą, būtų buvęs kitoks režimas ir tauta pasmerktą pražūčiai.

Šiandien žvelgiant į tuometinę politinę situaciją (1940 m.) tenka prisiminti, kad vykstant Antrajam pasauliniam karui jau buvo aiškios dvi sąjungininkų pusės: Anglija, Prancūzija ir Lenkija (JAV ir Sovietų Sąjunga nors dar nebuvo įsivėlusios į atvirą kovą, bet pritarė). Kitoje pusėje – Vokietija, Italija ir Japonija. Lietuvos pasipriešinimas sovietų invazijai tuo metu buvo lygus pasipriešinimui pirmosios pusės sąjungininkėms, tad vilties sulaukti paramos iš pasaulio nebuvo.

Antrajam pasauliniam karui pasibaigus, sąjungininkių pozicijos pasikeitė kardinaliai: Sovietų Sąjunga iškilo kaip grėsminga ir pavojinga Vakarų pasaulio santvarkai, o Lietuvoje vykęs partizaninis karas buvo Vakarų kraštų remiamas, bet tik pažadais. Lietuvos pasipriešinimas 1940 metais būtų lietuvių tautą nušlavęs nuo Europos veido. O to Rusija siekė per istorinius šimtmečius, tik laukė tinkamo momento. Jos taikus „sutikimas jungtis“ į broliškas respublikas sustabdė beatodairišką lietuvių tautos sunaikinimą, nors jo Rusija neatsisakė. Lietuvos valstybingumui reikšmingesnė yra ne atvira ginklų kova, bet sumanumas ir politinė orientacija.

Vienas kraujo lašas būtų jos nuplovęs, bet nušlavęs.

Viktoras Baltutis

Skelbimų kainos

Nuo šio pranešimo datos „Mūsų Pastogėje“ talpinamų užuojautų ir mažų skelbimų kaina bus \$25 (įskaitant GST). Kalėdiniai sveikinimai kainuoja \$20. Didelių skelbimų kaina priklauso nuo skelbimo dydžio, ji pasilieka ta pati – \$6.60 už 1 cm per dvi skiltis, su 15% nuolaida lietuviškos organizacijoms.

LB Spaudos Sąjungos Valdyba

gė „Lietuvos eksportas“, kurioje savo produkciją parodė 50 Lietuvos įmonių.

Pasaulio Banko patarimai

Rugsėjo 21 d. Vilniuje Pasaulio Banko direktorius Baltijos šalims ir Lenkijai Michael Carter, Premjerui Algirdui Brazauskui išreiškė banko susirūpinimą dėl priimanų sprendimų žemės ūkyje. Vyriausybė privalo parengti ilgalaikę žemės ūkio plėtros strategiją, kuri numatytų ilgalaikius žemės ūkio problemų sprendimo būdus.

Pasaulio Bankas 2000-aisiais metais Lietuvai suteikė US \$50 mln. paskolą struktūriniams reformoms įgyvendinti. Antroji tokio pat dydžio paskolos dalis Lietuvą turėjo pasiekti iki šių metų liepos mėnesio. Bankas skyrimą pristabdė, nes Lietuva neįvykdė kai kurių savo įsipareigojimų, kaip „Lietuvos dujų“ privatizavimo ir „Lietuvos energijos“ pertvarkymo. M. Carter mano,

kad būtų galima gauti paskolos antrąją dalį, jei reformos bus įgyvendintos.

Per susitikimus su Prez. Valdu Adamkum ir Min. Pirm. Algirdu Brazausku Michael Carter pristatė Pasaulio Banko poziciją dėl „Lietuvos dujų“ privatizavimo.

Pasaulio Banko nuomone: Vyriausybė ir strateginis investuotojas turi išlaikyti lemiamą sprendimų galimybę. Pasaulio Bankas siūlo Vakarų strateginiam investuotojui parduoti ne mažiau kaip 34% akcijų, dujų tiekėjui 25%, vietiniams investuotojams per biržą 8-9% akcijų. Tokiu būdu vyriausybei liktų 25-24%. Dabar Vyriausybė turi 92.36% „Lietuvos dujų“ akcijų.

Atrodo, kad Lietuvos Vyriausybė derina su Pasaulio Banku „Lietuvos dujų“ privatizavimo modelį, nes tai numatyta susitarime dėl paskolos gavimų.

Adelaidės Lietuvių Sąjungos Metinis susirinkimas

Adelaidės lietuvių iniciatorių būrelis 1955 vasario 6 d. sušaukė susirinkimą, tikslu įsteigti sąjungą – organizaciją, kuri rūpintųsi savo pastogės išsigijimu. Susirinkime į naujai steigiamą sąjungą įstojo 41 narys. Tai buvo pirmieji Lietuvių Namų pionieriai, kurių pastangomis ir nenuilstamu darbu įregistruoti įstatai ir pradėta darytis tinkamo objekto projektuojamiems Lietuvių Namams. 1957 metais surasta sena, skardinė bažnytelė Norwoode. Ją nupirkus už 6250 svarų, tuoj prasidėjo darbas. Talkos būdu atnaujinta išorė ir pastato vidus.

Adelaidės Lietuvių Namai per eilę metų, remiami visų Adelaidės lietuvių, išaugo ir pasidarė Adelaidės lietuvių organizacijų ir veiklos centru. Daug pastangų ir rūpesčio įdėjo keliolika metų Adelaidės Lietuvių Sąjungos Valdybai pirmininkavęs Vaclovas Raginis, vėliau Petras Bielskis, Vytautas Neverauskas ir dabartinis Valdybos pirmininkas Donatas Dunda.

Šiandieniniai Lietuvių Namai išaugo iš skardinės bažnytelės į gražius klubo pastatus: yra salė, konferencijų kambarys, biblioteka, muziejus, sporto aikštė ir kt. Pristatyti priestatai, nupirktos dvi šalia Lietuvių Namų esančios nuosavybės.

Kas metai šaukiamame susirinkime Valdyba pateikia ataskaitą ir išrenkama pusė Valdybos narių. Šiame susirinkime įvyko rugsėjo 9 d. Susirinkime dalyvavo 81 narys, įskaitant įgaliojimus. Susirinkimą atidarė Valdybos pirm. Donatas Dunda, pakviesdamas į prezidiumą Petrą Bielskį – pirmininku ir Viktoriją Vitkūnienę – sekretore.

Pirmininkas savo pranešime paminėjo, kad posėdžiauta 9 kartus. Mirę Sąjungos nariai pagerbti tylos minute. Naujų narių

nepristatyta. Lietuvių Namuose veikia biblioteka, kurios vedėja Renata Urmonienė, Australijos Lietuvių Muziejus – vedėjas Alfredas Vitkūnas, gėrimų baras ir sekmadieniais ruošiami pietūs, nenuilstančio „virėjo“ Petro Andrijaičio komandos. Lietuvių Namais naudojasi Adelaidės lietuvių organizacijos ir meno vienetai, sporto klubas „Vytis“ ir kt. Čia yra ir „Talkos“ Adelaidės skyrius, o specialioje studijoje ruošiamos Adelaidės lietuvių radijo valandėlės, posėdžiauja Apylinkės Valdyba ir kitos lietuvių organizacijų valdybos. Adelaidės Lietuvių Sąjungai priklauso 242 nariai.

Susirinkimui Valdyba pateikė įstatų projektą, kuris įgalintų iš valdžios mokesčių sumažinimą. Pagal dabartinius įstatus, nariais gali būti tik lietuviai ar lietuvių kilmės asmenys. Kad išvengus vadinamos „diskriminacijos“ ir įgyti galimybę sumažinti mokesčius, įstatuose tektų išleisti žodžius: „lietuviai ir lietuvių kilmės“. Susirinkime šiuo klausimu pasisakė keletas narių. Neaišku, ar visi susirinkime dalyvavę nariai pilnai suprato Valdybos siekius, pakeitus įstatus, sumažinti žemės mokesčius? Balsuojant nuspręsta pasilikti prie dabartinių įstatų. Ieškant pajamų, kad sumažinus skirtumą tarp pajamų ir išlaidų, po trumpų diskusijų nutarta nario metinį mokesť pakelti 100%, t.y. nuo \$10 iki \$20.

Adelaidės Lietuvių Sąjunga per praėjusius finansinius metus turėjo \$31,108 pajamų ir \$51,207 išlaidų. Išlaidos viršijo pajamas \$20,099. Kasos balansas \$160,752. Viso Sąjungos turto vertė \$960,357.

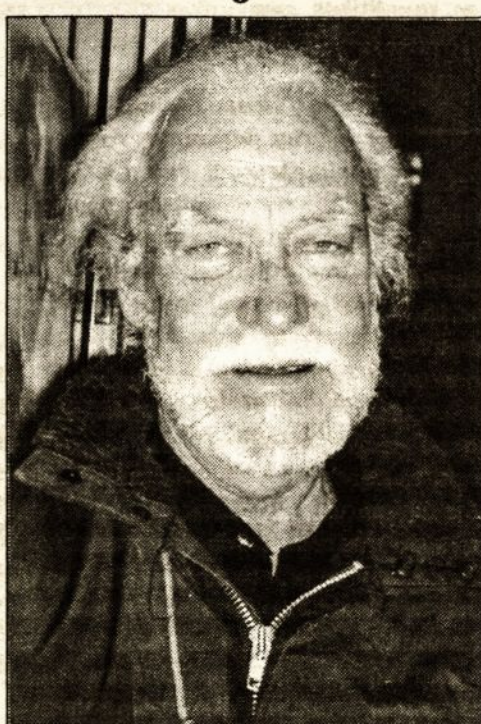
Į Valdybą išrinkti penki nariai: D.Dunda, R.Urmonas, L.Fuller, V.Januškevičius, A.Patupas.

Tautos šventė Canberroje

Į Canberros Bendruomenės Valdybos suruoštą šventę ir vyskupo Motiejaus Valančiaus 200 metų gimimo sukakties minėjimą, rugsėjo 9 d., 2 val. p.p., susirinko trečdalis bendruomenės narių. Valdybos pirmininkas Viktoras Martišius, pasveikinęs susirinkusiuosius, pakvietė dr. Kazį Kemežį skaityti paskaitą. Prelegentas sakė, kad jo paskaitos tema yra: „Vytautas ir Valančius“, o šias asmenybes jungė jų priešingybės. Kelios mintys iš paskaitos:

„Vytautas buvo Gediminaičių dinastijos princas. Jis buvo susigiminiavęs su valdovais nuo Maskvos iki Liuksemburgo. Jis, kaip buvo įprasta XV amžiaus Europoje, agresyviai pasiėmė paveldėtą Lietuvos valdžią. Jo valdoma Lietuva pasiekė savo 200 metų besitęsusio plėtimo ir stiprybės zenitą. Po Vytauto Lietuva, kaip valstybė, dar apie 150 metų laikėsi tame pačiame lygyje (Vilniuje buvo įkurtas vienas iš seniausių Europos universitetų), bet po to pamažu pradėjo kristi į bedugnę ir beveik visišką sunykimą.

Valančius buvo dvasininkas. Neturtingų, bet laisvų (tada buvo baudžiava) ūkininkų sūnus, kuris gimė XVIII a. pradžioje, vos dešimtmetį po Lietuvos žlugimo. Okupacijos metu rusai uždarė Vilniaus universitetą, išsivežė jo biblioteką; sugriovė Lietuvos Valdovų Rūmus Vilniuje; uždraudė lietuviams rašyti lotynišku raidynu ir skatino alkoholizmą. Valančius, siekdamas ne savo, bet paprastų lietuvių gerovės, buvo tų laikų ekscentrikas, keistuolis. Jis organizavo blaivybės sąjungas, paremdavo rašybą lotyniškais raidėmis, lietuviškų knygų kontrabandą iš Prūsijos, ir pats pradėjo rašyti lengvo turinio pasakojimus paprasta lietuvių kalba (tų laikų Lietuvos aukštuomenė naudojo tik lenkų kalbą). Jeigu Vytautas įvedė Lietuvą į viduramžių Europos civilizacijos aukštį, Valančius buvo vienas iš pirmųjų pranašų Lietuvoje kitokios euro-

Dr. Kazys Kemežys

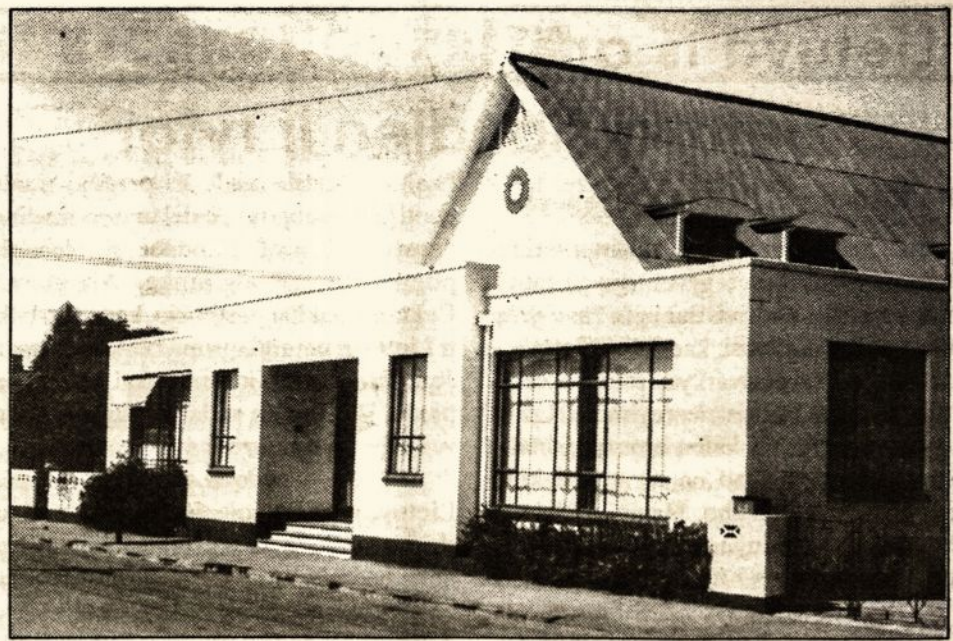
pinės civilizacijos. Tai – civilizacija, kuri Valančiaus gimimo išvakarėse buvo prasi-dėjusi su Prancūzų revoliucija, ir kuri pilnai suklestėjo Lietuvoje po 200 metų – kaip tik dabar, XXI šimtmečio pradžioje, kada Lietuvoje įsitvirtino ir nepriklausomybė, ir demokratija, kuri suteikia kiekvienam Lietuvos piliečiui ligi šiol neturėtą asmeninę laisvę siekti ir įgyvendinti savo svajones.

Valdybos pirmininkas Viktoras Martišius padėkojo dr. Kaziui Kemežiui už įdomią paskaitą. Po to buvo rodoma vaizdajuostė: Mišraus choro „Kamertonas“ koncertas Melbourne.

Sugiedojus Lietuvos himną, minėjimo oficialioji dalis buvo baigta.

Prie užkandžių, kavutės, vyno ir alučio dar ilgokai tęsėsi pokalbiai.

L. Budzinauskas

Adelaidės Lietuvių Namai.

Linkime naujai išrinktai Valdybai sėkmingo darbo.

Siek tiek rūpesčio kelia sekmadienio pietų gaminimas. Petras Andrijaitis, kuris yra LN administratorius, pats verda arba suranda kitus, nes nesant pietų sekmadieniais, lankytojų skaičius gerokai sumažėtų. Į šią gana svarbią ir rimtą administratoriaus iškeltą problemą, pasisakymų ir pasiūlymų nesulaukta. Gal susirinkusieji buvo jau pavargę, tad šis klausimas liko „kabėti“ ore.

Australijos Lietuvių Muziejaus (anksčiau vad. Adelaidės Lietuvių) vedėjas Alfredas Vitkūnas irgi prašė atleisti iš pareigų arba surasti jam padėjėją. Siek tiek padis-kutuota dėl virš Muziejaus durų esančio

užrašo, bet vedėjo prašymas susirinkime liko „neišgirstas“.

Adelaidės Lietuvių Namai yra labai svarbus lietuviškumo židinys: čia vyksta daug kultūrinių renginių, repetuoja choras ir kiti vienetai, sportininkai naudojami sale ir aikštė, kiekvieną sekmadienį veikia J. Bačiūno vardo biblioteka – kioskas. Čia patogų susitikti su Adelaidės lietuviais ir atsigaiivinti vėsiais gėrimais.

Pagal paskutinius, t.y. 1996 metų gyventojų surašymo duomenis, Pietų Australijoje lietuviams užsirašė 677 žmonės, o visoje Australijoje užregistruoti 4225 lietuvių kilmės asmenys. Susirinkimas baigtas himnu.

Viktoras Baltutis

Ingrid Skirka – meno paroda

Sydnejuje vykstant olimpinėms statyboms, įvairius to vyksmo aspektus stebėjo dailininkė Ingrid Skirka. Jos dviejų ir pusės metų įžvalgos rezultatas – eilė paveikslų, kuriuose atsispindi statybininkai ir jų darbo momentai, kurių dėka sportininkai varžėsi galbūt šauniausiam kada nors pastatytame olimpinėse pastatų komplekse.

Beje, Ingrid Skirka sako pradžioje susidūrusi su biurokratinėmis kliūtimis. Taip tęsėsi apie pusę metų, kol jai buvo oficialiai leista lankytis statybų plotuose. Dabar, priešingai, Ingridos atkaklumas

esąs giriamas ir vertinamas.

Ingridos paveiksai dabar išstatyti parodoje, kuri atidara nuo antradienio, rugsėjo 25 dienos, iki penktadienio, spalio 26 dienos. Parodą galima lankyti kasdien nuo 9 val. ryto iki 5 val. po pietų, išskyrus šeštadienius ir sekmadienius. Vieta: CFMEU įstaiga, Level 1, 12 Railway Street, Lidcombe, Sydney, tel.: (02) 9749 0406.

Rugsėjo 25 d. parodą atidarė NSW valstijos ministras Robert John Debus, M.P., kuris yra premjero patarėjas meno reikalais.

MP inf.

Lietuvos neurochirurgai...

Atkelta iš 1 psl.

Kaip MP pasakojo doc. dr. Gvazdaitis, „didelį įspūdį padarė parodų paviljonas, kur žinomiausios pasaulyje kompanijos (Codman, Medtronic, Braun, Brain Lab., Carl Zeiss ir kt.) eksponavo savo naujausią techniką. O nauji neurochirurginiai instrumentai ir metodai palengvina neurochirurgo darbą ir pagerina operacijų rezultatus. Tuo pačiu įgalina išgydyti ligas, kurios anksčiau buvo neišgydomos“. Gaila, kad Lietuvoje tokia technika dėl lėšų stokos kol kas neprieinama.

Rugsėjo 23 d. Lietuvos neurochirurgai apsilankė MP redakcijoje, kur paliko Sydnėjaus lietuviams skirtą dovaną-suvenyrą, specialiai pagamintą Lietuvos Neurochirurgijos 50-mečio jubiliejaus progą. Tai lašo formos stiklinis gaminytis, kurio viduje išpūstas ratas su viršun besivejančiom tautinės vėliavos spalvų gijom. Tai simbolizuoja kaulinį apvalkalą, kurio viduje yra jautriausia ir svarbiausia gyvybės palaikymo gija – nervų sistemos skaidulos. Doc. dr. Juozas Šidiškis pasakojo, kad „Lietuvos neurochirurgija kaip atskira specialybė susiformavo prieš 50 metų, kai 1951 Kauno Klinikose buvo atidarytas 30 lovų neurochirurgijos skyrius. Jam vadovauti ėmėsi jaunas chirurgas Leonas Klumbys, per visus šiuos 50 metų vadovavęs neurochirurgijos plėtrai ir augimui Lietuvoje. Kauno Klinikose buvo suformuotas daugiaprofilinis

neurochirurgijos centras, įsteigti neurochirurgijos skyriai Vilniuje, Klaipėdoje, Šiauliuose, Panevėžyje, skirti skubiai neurochirurginei pagalbai. Šiuo metu Lietuvos neurochirurgijos lygis yra aukščiausias Pabaltijyje. Svarbiausia problema yra materialinis – techninis aprūpinimas. Stokojame šiuolaikinių neurochirurginių prietaisų – neuroendoskopų, neuronavigacinių sistemų, šiuolaikinių chirurginių instrumentų.

Kauno Neurochirurgijos klinikoje prof. L.Klumbio įkurtai mokslinei laboratorijai jau dvi kadencijas vadovauja doc. dr. Antanas Romas Gvazdaitis. Fundamentiniams mokslams ugdyti trūksta lėšų ir prietaisų. Klinikinis-taikomasis mokslinis darbas yra dirbamas gana produktyviai. Pastaraisiais metais yra apginama po 1-2 disertacijas kasmet.

Šių metų gegužės 24-26 dienomis Kaune surengėme tarptautinį kongresą, skirtą Lietuvos neurochirurgijos 50-mečiui ir jos kūrėjo bei puoselėtojo prof. Leono Klumbio 80-mečiui pažymėti. Kongreso darbe dalyvavo svečiai iš Vokietijos, Anglijos, Švedijos, Suomijos, Austrijos, Šveicarijos, JAV, Rusijos. Mūsų svečių nuomone, Kongresas buvo aukšto mokslinio lygio, labai gerai organizuotas. Lietuviai gavo kvietimus stažuotis ir bendradarbiauti su Vokietijos, Švedijos, Anglijos, JAV, Lenkijos neurochirurgijos klinikomis. Taip pat aptarėme jaunų neurochirurgų mokymo ir tobulinimosi problemas.

Dalia Doničienė

Lietuva šiandien ir rytoj

Dr. Kazimieras STROLYS, Baisogala

Jau keletą mėnesių Lietuvą valdo kairieji. Dalis šalies gyventojų jų labai laukė, ypač tie, kurie vis dar ilgisi „anų gerų laikų“. Kiti baiminasi, kad kairieji, atėję į valdžią, pradės pertvarkyti šalies ekonomiką „lygybės“, perorientavimo į Rusiją kryptimi. Buvo net kalbų apie nacionalizavimą. Atrodo, kad nė vienu, nė kitu spėjimui nepasitvirtino. Naujoji, Algirdo Brazausko vadovaujama Lietuvos Vyriausybė patvirtino, jog Lietuvos kelias – tik į Vakarus, tai yra į Europos Sąjungą ir NATO. Atrodo, kad dešiniųjų, kuriems vadovavo prof. Vytautas Landsbergis, nustatytą tvirtos demokratijos kryptį esminiai pakeisti jau neįmanoma. Gali būti, jog 2002 metų pabaigoje Lietuva bus pakviesta į NATO.

Neretai galima išgirsti daug dejuojančių dėl prasto gyvenimo ir blogos valdžios, bet skustis, atrodo, yra kai kuriems įprasta visais laikais. Gal kai kam nepilnavertės Lietuvos valstybės sąvoką įkyla spauda, savo pirmuose puslapiuose pabrėždama nusikaltimus ir kitas blogybes. Taip ugdoma neišprususių žmonių nuomonė, kad kitur geriau, tik pas mus blogai. Pokalbiuose neretai išgirdavai, jog dėl visokio blogio

„kaltas Landsbergis“. Jis pradėjo nereaguoti į užgauliojimus, ir dėl to tapo madinga „apspjauti“ prof. Landsbergį. Neseniai populiarus apžvalgininkas Algimantas Čekuolis taikliai pastebėjo, kad savo laiku ir Lietuvos nepriklausomybės signatarą dr. Joną Basanavičių jo nedraugai net šunimis pjudė. Bet istorija su laiku pastato tautos veikėjus į nusipelnę vietas.

Iš tikrųjų, padėtis postkomunistinėje Lietuvoje, Latvijoje ir Estijoje nedaug skiriasi. Viena iš svarbiausių problemų lieka bedarbystė.

Optimistai teigia, kad Lietuvos ekonomika jau pradeda kilti. Tai gali akivaizdžiai pastebėti kiekvienas, pamatęs miestų gatves, perpildytas privačiais, nors ir nenausiais automobiliais. Lietuvoje jau yra daugiau kaip milijonas automobilių. Didėja Lietuvos gaminių eksportas ne tik į Rytus, bet ir į Vakarus, beveik nėra infliacijos (šiomet ji nesieks nė 2%).

Skandinavijos analitikai (Banko „Skandinaviska Enskilda Banken“ (SEB) Baltijos šalių ekonomikos apžvalga „Baltic Outlook“), kaip ir dauguma kitų ekspertų pažymi, kad kol kas pagrindinis Lietuvos ekonomikos augimo variklis buvo augantis eksportas, tačiau dabar jau pastebima ir didėjanti atsigauančios vidaus rinkos bei

investicijų įtaka BVP augimui. Dėl spartesnio, nei prognozuota, Lietuvos eksporto augimo, SEB analitikai padidino šių metų Lietuvos bendrojo vidaus produkto (BVP) prognozę nuo 3.5 iki 4.5%. Todėl manoma, kad 2002-aisiais Lietuvos BVP augimas padidės iki 5.0%, o 2003 metais sieks 5.5%. Kaimyninėms Baltijos šalims SEB prognozuoja didesnį ekonomikos augimą šimet: Latvijai – 6.5%, o Estijai – 5.0%. Tačiau ateinančiais metais visų trijų Baltijos šalių ekonomikos augimas turėtų išsilyginti. Apžvalgoje prognozuojama, kad nedarbo lygio, kurio maksimumas tikriausiai jau buvo praėjusią žiemą, pastebimo sumažėjimo laukti neverta – 2001-aisiais jis turėtų išlikti apie 12.5%, o 2002 ir 2003 metais sumažėti iki 12%. SEB analitikų nuomone, artimiausiu metu neverta tikėtis ir spartaus gyventojų realiųjų pajamų augimo.

Jungtinių Tautų vystymo programoje, pristatytoje pasauliui 2001 m. liepos mėn. „Pranešimas apie žmogaus socialinę raidą 2001“, konstatuojama, kad Lietuva pagal 1999 m. rodiklius tapo aukšto socialinio išsivystymo valstybe. Iš 48 šiai aukščiausiai grupei priklausančių pasaulio valstybių Lietuva yra 47, Estija – 44. Latvija pasaulio sąrašą užima 50 vietą, priklausydama jau vidutinio lygio valstybėms. 1975 m. aukštą socialinės raidos lygį buvo pasiekę 650 mln. žmonių, 1999 m. – jau 900 mln.; vidutinį lygį 1975 m. – 1.6 mlrd., 1999 m. – 3.5 mlrd.; žemam lygiui priklausė 1975 m. – 1.1 mlrd., 1999 m. liko „tik“ 500 mln. žmonių.

Apžvalgoje pabrėžiama, jog žmonės dabar gyvena ilgiau, sveikiau, yra labiau apsišvietę, turi daugiau pajamų, gerėja lyčių lygybė, aplinkos apsauga, stiprėja demokratija.

Tėvynės Sąjungos (Lietuvos konservatorių) partija ir Liberalų sąjunga yra Seimo opozicijoje. Pastaroji, kurios frakcija Seime yra gausiausia ir jai vadovauja Rolandas Paksas (perbėgėlis iš konservatorių), neseniai pakeitė savo vadovą. Juo tapo senasis šios sąjungos pirmininkas Eugenijus Gentvilas, nors jis nėra net Seimo narys. Jei tapęs Liberalų sąjungos pirmininku jis nesusirgs didybės liga, atsivers naujos galimybės visiems dešiniems bendrai dirbti ir tartis dėl vieno kandidato į artėjančius prezidento rinkimus. E. Gentvilo rėmėjai, priešingai negu paksininkai, jau ir iki šiol Seime glaudžiau bendradarbiavo su konservatoriais ir rėmė idėją surengti pirminius Prezidento rinkimus, t.y. pasiklausti rinkėjų, kas galėtų būti vienu stipriu konkurentu kairiųjų kandidatui tikruose Prezidento rinkimuose. Jei sutarimo nebus, Prezidentu gali tapti Algirdas Brazauskas, – jis nepraranda savo populiarumo, net ir būdamas premjeru.

Džiugu, kad į MP bendradarbių gretas grįžo dr. Kazimieras Strolys – mokslininkas, kuris daug metų dirbo Lietuvos gyvulininkystės mokslinio tyrimo institute, Baisogaloje.
Red.

Šventės vilniečiams ir svečiams

Nuo rugsėjo 7 d. iki 22 d. Vilniuje vyko didžiausia šventė „Sostinės dienos“. Šventės programoje buvo 25 dideli muzikos, teatro, kino renginiai, mugės ir festivaliai, atidaryta 13 parodų. „Sostinės dienos“ dalyvavo užsienio delegacijos iš 13 su Vilniumi susigiminiavusių miestų – Čikagos, Madison'o, Duisburgo, Erfurto, Krokuvos, Varšuvos, Rygos, Talino, Prahos, Joensu, Kijevo, Maskvos ir Minsko. „Sostinės dienų“ globėjas – Vilniaus meras Artūras Zuokas.

Per šventės atidarymo iškilmes Gedimino pilis buvo apjuosta rekordine gelių ir žolynų girlianda. Ji buvo pinama Sereikiškių parke, kur Vilniaus floristai, kartu su kolegomis iš kitų miestų, taip pat studentais bei moksleiviais, kūrė ir floristinius objektus tema „Pasakos, legendos, istorija, kasdienybė“, čia vyko nuotakų puokščių paradas, buvo rodomos Vilniaus lengvosios pramonės ir buitinių paslaugų mokyklos moksleivių sukurtos drabužių kolekcijos, gėlėmis dekoruotos šukuosenos.

„Sostinės dienų“ programoje – Pranciškaus mugė, alaus šventė „Tris dienas, tris naktis“, didžiosios lenktynės Nerioje upėje ir dar daug daug kitų įdomių dalykų. Vilniaus rotušės festivalis – taip pat „Sostinės dienų“ dalis. Rugsėjo 21 d. Vilniuje po atviru dangumi Arkikatedros aikštėje skambėjo Giuseppe Verdi opera „Aida“. Ši opera iškilmingai užbaigė festivalį „Sostinės dienos“. Renginyje po atviru dangumi buvo nemokamas. Projekto organizatoriai teigia, kad pagal apimtį, scenografijos sprendimus, garso kokybę bei profesionalumą tai buvo vienas didžiausių renginių Vilniuje. Koncertiniame operos pastatyme dalyvavo per 150 atlikėjų. Aidos partiją atliko operos primadona Irena Milkevičiūtė, Radameso – Gruzijos solistas Badri Maisuradzė, Amneris – Irina Dolženko iš Rusijos, grojo Lietuvos valstybinis simfoninis orkestras, dainavo Kauno valstybinis choras. Operą dirigavo maestro Gintaras Rinkevičius. Ši opera skirta ir didžiojo kompozitoriaus 100-osioms mirties metinėms paminėti.

Vilniaus savivaldybė didžiausią miestą šventei surengti skyrė 350 000 litų. Iš jų – 273 000 kultūros, 32 000 sporto ren-

giniams ir 45 000 litų – svečiams priimti. Kartu su visų rėmėjų lėšomis – „Sostinės dienų“ sąmata siekia per 1.5 mln. litų.

Palydėjęs „Sostinės dienas“, Vilnius pradėjo karnavalų sezoną. Rudens lygiadienis ir karnavalų sezono pradžia rugsėjo 22 d. buvo pažymėti svarbiausiu ir baigiauju „Sostinės dienų“ akcentu – Vilniuje buvo švenčiama miesto įkūrėjo Gedimino diena, miestelėnai dalyvavo sostinės karnavale, kurį vainikavo įspūdingas ugnies skulptūrų reginys. Anot tautosakininkės Gražinos Kadžytės, rudens lygiadienis sutampa su derliaus ėmimo pabaigtuvėmis, o žemės gėrybių perteklius nuo seno būdavo vežamas į miestų turgus. Ir į Vilniaus karnavalą atvyko svečių su maišais riešutų, slyvų, grybų iš Varėnos, Seirijų, Ignalinos.

Šiometės Gedimino šventės ašis – staugiančio geležinio vilko simbolis. Karnavalinėje eisenoje buvo ne vienas Gediminas ir ne vienas staugiantis, ugninis vilkas. Bene didžiausia staugiančio vilko figūra, kurią iš šiaudų sukūrė dailininkas Gediminas Piekuras, buvo deginama ugnies skulptūrų reginyje Kalnų parke. Čia liepsnojo dar penkios auksaspalvių šiaudų skulptūros, kurių autoriai – profesionalūs skulptoriai.

Karnavalinė eiseną Gedimino prospektu į Kalnų parko estradą šimet buvo ypač didelė ir spalvinga. Grojo devyni reprezentaciniai pučiamųjų orkestrai, tarp jų – svečiai iš Minsko, Panevėžio ir Plungės. Lietuvos kino studija karnavale rodė savo rekvizito puošmenas: arkliais kinkytas karietas, karius, serialo „Robin Hood“ ir lietuviškų filmų personažus. Išmoningumo nestigo ir kaukėtiems sostinės mokyklų teatro studijų, ansamblių, seniūnijų atstovams, eisena papuošė sostinės restoranų „Geležinis vilkas“, „Indigo“, „Marceliukės klėtis“ staigmenos.

Vilniaus įkūrėjo kunigaikščio Gedimino garbei buvo skirtas koncertas Žemutinėje pilyje. Iš pradžių Gedimino kalno papėdėje vyko teatralizuotos senovės karių kautynės su tikrais ginklais. Žemutinės pilies rūsiuose koncertavo Pilių tyrimo centro folklorinis ansamblis „Sedula“ ir senosios muzikos ansamblis „Banchetto musicale“. O Lukiškių aikštėje Senamiesčio teatras rodė Arvydo Bausio komišką saktę „Veršio sapnas“.

Mirusį kardinolą primena muziejus

Kaune atidarytas kardinolo Vincento Sladkevičiaus memorialinis muziejus. Jis įrengtas Kauno Vyskupų rūmuose, kuriuose kardinolas gyveno 1990-2000 metais. Šį muziejų atidarė Prezidentas Valdas Adamkus, perkirpdamas simbolinę juostą bei apžiūrėdamas ekspoziciją. Jame galima susipažinti su autentiškai atkurtais trimis kardinolo V. Sladkevičiaus buto kambariais, restauruotais memorialiniais baldais, nuotraukomis, dokumentais, asmeniniais daiktais ir kita. Savo bute kardinolas nuolat priimdavo ne tik dvasininkus, bet ir politikus, menininkus, visuomenės veikėjus.

Namo, kuriame gyveno ir mirė kardinolas, fasade atidengta memorialinė lenta su bareljefu (nuotr. dešinėje). Ją sukūrė Lietuvos nacionalinės kultūros ir meno premijos laureatas skulptorius Arūnas Sakalauskas.

Memorialinė lenta įkomponuota buvusių Vyskupų rūmų fasade, arkinėje nišoje. Ant juodai raudono granito lentos pritvirtintas bronzinis kardinolo bareljefas, o po jo kardinolo rašysena iškaltas moto iš jo herbo: „Padaryk mane gerumo ženklu“.

Atidengiant atminimų lentą dalyvavęs Prezidentas V. Adamkus kardinolą V. Sladkevičių pavadino žmogumi, be kurio „neįsivaizduojama XX amžiaus Lietuvos istorija – politinė, kultūrinė, kovos už laisvę ir tiesą istorija“.

„Šviesaus atminimo kardinolas Vincentas Sladkevičius visiems laikams lieka ne tik krikščioniškojo ganytoju, bet ir tauriu pavyzdžiu asmenybės, iškilusios virš mūsų skirtumų, virš mūsų nesugebėjimo, o kartais ir nenoro vien kitus suprasti. Vincentas Sladkevičius buvo ir lieka telkiančiu, svarbiausių vertybių pagrindu, vienijančiu ir artinančiu tautą žmogumi“, – sakė Adamkus.

Pasak vyskupo metropolito Sigito Tamkevičiaus, kardinolo namas Kaune buvo unikalus dvasinės traukos centras: čia būdavo aptariamos ir įtvirtinamos Bažnyčios atsinaujinimo formos, intensyviai svarstomos humanistinės problemos, nenuilstamai ieškoma dvasinių, pilietinių paskatų Lietuvos valstybės ateities kūrimui. Kardinolo butas – išminties, santarvės, dvasinės šviesos vieta, tapęs muziejumi, turėtų ne tik saugoti atminimą, bet ir teigti tas vertybes, kurias puoselėjo, skiepijo ir ugdė buvęs šių namų šeimininkas.

BNS, MP inf.

Prof. Antanui Smolskui 50

Birbynės virtuozas profesorius Antanas Smolskus švenčia 50-ties metų jubiliejų ir kūrybinės veiklos 30-metį. Lietuvos menininkų rūmai Vilniaus rotušėje rengia šio muziko jubiliejinį koncertą.

Gilus ir šiltas A. Smolskaus birbynės garsas skambėjo daugelio pasaulio šalių sostinėse. Nors koncertinės birbynės istorija skaičiuoja tik pusę šimto metų, šioje laiko atkarpoje A. Smolskus yra ryškiausias ir aktyviausias koncertuojantis birbynininkas, surengęs 70 birbynės muzikos rečitalių. Kaip solistas ir partneris jis griežė keletose tūkstančių

koncertų su Lietuvos ir užsienio solistais, liaudies instrumentų ansambliais ir orkestrais, pučiamųjų ir simfoniniais orkestrais. Pirmasis atliko ir išpopuliarino daugelį lietuvių kompozitorių kūrinių birbynei. Išgarsėjo ir neįprastas birbynininko A. Smolskaus ir saksofonininko Petro Vyšniausko instrumentinis duetas. A. Smolskus yra išleidęs birbynės muzikos rinkinių, mokymo metodikos leidinių, parašė vadovėlį „Jaunasis birbynininkas“. Kaip MP skaitytojai prisimena, prof. Smolskus tris kartus koncertavo ir Australijos lietuviams.

(ELTA)

Ramuvėnų vasaros stovykla Kurtuvėnuose

Žemaičiai žino, o visiems galiu pasakyti, kad Kurtuvėnai yra tarp Ventos ir Dubysos, apie 15 km nuo Šiaulių. Kraštas ežeringas ir miškingas, nusagstytas mažom kalvelėm, piliakalniais bei pilkapiams. Stovyklą ruošė etnokultūrinė organizacija "Ramuva", turinti du tikslus: pirma, studijuoti senosios Lietuvos kultūrinį paveldą ir jį panaudoti šiuolaikiniame gyvenime; antra, saugoti Lietuvos gamtą nuo naikavimo. Gal todėl vietoj laukų 50-60, privažiavo netoli 200 stovyklautojų, jų tarpe buvo ir svečių iš užsienio. Ypač džiugu, kad šios stovyklos didžiąją dalį sudarė etuziastingas ir idealistiškai nusiteikęs jaunimas, kuriam rūpi tiek kultūrinė, tiek gamtinė Lietuvos būklė.

Kokia buvo stovyklos dienotvarkė? Rytmečiais klausydavom paskaitų, po pietų vykdavom į žygį (apylinkių apžiūrėjimą), o po vakarienės – dainų ir žaidimų mokymasis (orui leidus) prie laužo. Skamba paprastai, beveik kaip mūsų stovyklos, tačiau iš tikrųjų ramuvėnų stovyklos skiriasi jau tuo, kad turi rimtas užduotis. Nekalbėsiu apie paskaitas, kurios gali būti daugiau ar mažiau įdomios, ir kurias skaitė Šiaulių universiteto dėstytojai. Kalbėsiu daugiau apie "linksmąją" dalį, t.y. apie žygius, žaidimus ir dainas, gal teisingiau giesmes. Tačiau turiu priminti, kad paskaitos ir kiti užsiėmimai turėjo vykti Kurtuvėnų dvaro garsiajame svirne. Tai nebuvo paprastas, XVIII amžiuje pastatytas svirnas, bet galima sakyti, vienas iš svarbiausių lietuviškos kultūros židinių Žemaitijoje. Jame vyko pirmieji lietuviški teatro pastatymai, suvažiavimai, konferencijos, paskaitos, Užgavėnių karnavalai bei gegužinės. Svirno renginiuose lankėsi Maironis, Vaižgantas, Žemaitė, Višinskis, Putvinskis, Petkevičaitė - Bitė ir mūsų sydnėjiškis Česlovas Liutikas, Nepriklausomos tarpukario Lietuvos metais. Mūsų nelaimei, šis svirnas prieš pat stovyklos atidarymą sudegė. Įvykis sujaukino ne tik Kurtuvėnus, žemaičių kultūrinius, bet ir visą Lietuvą. Nuspręsta jį atstatyti, ir tam yra pradėtas piniginis vajus.

Dainos, kurias stovykloje girdėjau, yra kilusios iš žilos senovės, tokias dainas retai dainuoja net etnografiniai ansambliai, o ką bekalbėti apie mus išeivijoje! Tos dainos nuteikia klausytoją kaip apeiginės giesmės, nes yra labai lėto ritmo, monotoniškos, ribotos gaidų skalės, dažnai giedamos unisonu. Jau pirmieji posmai leidžia pajusti senovę, įtraukia į seniai prabėgusias dienas, lyg ir priima tave į savo tarpą, lyg ir pripažįsta tave savo ainiu, savo palikuoniu. Dainomis būdavo pradėdamos paskaitos, o prie laužo bei žygiuose jų tikrai nestigo.

Dainas ir žaidimus pravedavo Inija Trinkūnienė, viena iš "Ramuvos" steigėjų. Pirmojo laužo metu, po aukų ugnies deivei Gabijai, įvyko "Obuolių krikštas". Tai padėka Žemynai už suteiktas gėrybes - pirmuosius obuolius.

Visi žygiai (kaip ir pati stovykla) buvo organizuoti jauno entuziasto, Kurtuvėnų regioninio parko viršininko Dariaus Ramančionio. Jei jūs manote, kad mums jis rodė gražius kalnelius bei ežerėlius, labai klystate. Darius mums išaiškino, kokie kalneliai buvo miškinų supilti, ir jie mūsų akyse virsdavo aukštais kalnais. Jis pasakojo, kas įspėjo plaukiančio debesėlio vardą, ir tas debesėlis krisdavo žemyn ir tapdavo ežeru. Mes matėm stebuklingus medžius (dvikamienius, trikamienius) ir didžiulių akmenų krūva tapdavo dar didesne, kai sužinodavom ją esant paties velnio sunešta. Darius Ramančionis mus įtikino, kad visas gamtovaizdis yra gyvas, sukurtas paslaptinių jėgų, ypač kai jis mus nuvedė prie didžiausių Lietuvoje Svilės šaltinėlių, pasklidusių po kelių hektarų apylinkes. Mums įrodė, kad žemės gelmės kunkuliuoja, kad šaltinių vanduo yra kalbantis, gydantis, šventas.

Tačiau gal pats įspūdingiausias buvo atsiveikimo vakaras, vykęs ant Kurtuvėnų dvaro kalnelio, atsiprašau, aukšto kalno. Vakaras paskirtas Perkūno garbei, nes Darius Ramančionis yra išsaugojęs prieš kiek laiko Perkūno perskeltą dvikamienį klevą. Perskeltas kamienas buvo apvainikuotas Perkūnui skirta metaline saulutės ir perkūno žirgų viršūnėle. Nuostabiai didingai atrodė išilginės perkūno medžio rievės, tačiau vėliau šonuose įkalti kabliai tą didingumą kiek sumažino. O kablių reikėjo, nes mergaitės, mesdamos ant kablių iš pievos gėlių pintus vainikėlius, troško sužinoti, kada išteks. Ant šio aukšto kalno stovyklautojai iš nendrių, šakų, šiaudų ir pievos gėlių sukūrė daug baltiška mitologija pagrįstą "meno kūrinių", skirtų įvairių dievybių pagerbinimui: saulei, žemei, žvaigždėm, žalčiui ir, aišku, Perkūnui. Jais ir praturtino kalno viršūnę. Ir tuomet, visiems dalyviams sudarius didžiulį ratą apie Perkūno medį ir liepsnojančią laužą, prasidėjo apeigos. Paaukojus Gabijai duonos, druskos ir alaus, pagarbinus Perkūną ir užsitikrinus jo malonę, prasidėjo dainos - giesmės - žaidimai. Visos linksmybės baigėsi negirdėtu neregėtu žaidimu - kirvuko svaidymu į antrąją Perkūno atskeltą kamieną dalį. Tas stipruolis, kurio mestas kirvis įsmigo į kamieną, bus Perkūno išrinktas. Pataikė beveik visi, o kirvį įsmeigė tik du. Tik du išrinktieji. Nors oficialai lau-

IŠ REDAKCIJOS PAŠTO

Gerb. Redaktore,

Prieš pusšimtį metų išlipome šiame krašte, palikę sugriautą Vokietiją. Iš pradžių reikėjo gerokai "pasitempti". Dabar mūsų pėdomis dešimtys tūkstančių jaunimo apleidžia laisvą Lietuvą, ieškodami geresnės ateities ir taip pat susidurdami su įvairiomis kliūtimis.

Bet mes, keliaudami į "gyvenimo rudenį", šiame "auksinių ašarų krašte" gal pamiršome savo ankstyvesnes dienas ir per daug surimtėjome. Todėl labai įdomu skaityti, kaip sekasi ir kokius nuotykius išgyvena "naujieji emigrantai". Man labai patiko MP Nr. 37 straipsniai apie lietuvius svetimšalių legione ir lietuviškas linksmybes Londone. Kiek girdime, dabartiniai išeiviai moka linksintis, net masiškai, ir Amerikoje! Gal kas nors MP parašytų apie juos?

Reno Česna

Gerb. Redaktore,

Negaliu sutikti su Viktoru Baltučiu, kad Valdovų rūmų atstatymas yra per ankstyvas. Visai nesuprantamas yra jo pareiškimas, kad "Valdovų rūmai kažkoks monstras, grasinąs didingu valdymu iš didingų puošnių pastatų, neprieinamų paprastam žmogeliui, iš kurio prašomas centas jų atstatymui". Ir dar vienas pareiškimas, kad "Lietuvoje bujoja vargas" ir atstatymas neturi pagrindo.

do. Mūsų Valdovų rūmus nugriovė svetimieji ir dabar juos būtina atstatyti. Tai mūsų tautos ir valstybės palikimas.

Atsimenu, kaip 1970 metais pasakojo mano prieteliai Lietuvos architektai, kaip Maskvos ponai širdo, kada lietuviai atstatė Trakų pilį. Sakė, kad reikia statyti butus, o ne feodalinę pilį.

Negi mes šiandieną pasigendame "pelėsių ir kerpėm" apaugusios Trakų pilies? Lietuvos ekonomija auga, krašte tikrai nėra vargo ir Valdovų rūmai bus atstatyti.

Jurgis Žalkauskas

Išvengė tragedijos

MP redakcija gavo žinią, kad Sydnėje gyvenusių dr. Elio ir Birutės Žilinskių dukra Leda spėjo išbėgti iš Pentagono komplekso Washington'e, kai rugsėjo 11 d. į jį smogėsi lėktuvas. Leda buvo atskridusi iš kitos valstijos dalyvauti Pentagono vyksiančioje konferencijoje. Lėktuvas smogėsi prieš pat prasidedant konferencijai. Kaip ir kitus dalyvius, Ledą skubiai laukan išvedė du saugumo darbuotojai.

Gerb. Redaktore,

Prašau atitaisyti klaidą mano aprašyme apie MLKMD Jubiliejų. Sveikino ne M. Mošerų pirm. R. Mačiulaitienė, bet Austr. Liet. Kat. Federacijos pirmininkė R. Mačiulaitienė. Ačiū.

A.V.

"Obuolių krikšto" apeigos ant Kurtuvėnų dvaro kalno "Ramuvos" stovykloje.

žas pasibaigė gerokai prieš vidurnaktį, dainos tebeskambėjo ir vaikai ugnį "saugojo" iki rytmečio.

Ką tokia stovykla duoda? Visų pirmiausia, išplečia akiratį istorine bei mitologine prasme. Bet gal dar svarbiau, sužadina lietuvišką požiūrį į praeitį, parodo jos pirmykštį kultūrinį paveldą ir suteikia progą

prisiliesti prie mūsų senovės.

Baigdama noriu priminti, kad Kurtuvėnų Svirno atstatymui skirtos aukos siunčiamos sekančiu adresu:

Kurtuvėnų RPD labdaros paramos sąskaita Kurtuvėnų Svirnui atstatyti
AB SNORAS a/s 344739,
banko kodas 260101758.

Pijūšo Dulkelės nuotyčiai

Laimužė nusišypsojo,
Dulkei Darwin'e sustojus.
Pinigų gan daug laimėjęs,
Pijus šitaip sau kalbėjo:
"Keisim mano buitės stilių -
Pirksime automobilį!"

Motoristas Pijūšelis,
Rado kuklią mašinėlę;
Gan ilgai pasiderėjęs,
Motociklą jiems dadėjęs,
Po visokių formalumų,
Sumokėjo gražią sumą.

Kelionė atgal į namus
Pasamonej nuolat vaidinas,
O Pijus draugus jo gerus,
Tik sapnuose teapkabina...
Dulkė maistą ir benzina,
Šiandien krauna į mašiną.

"Priėmėt mane maloniai,
Darwin'o nuoširdūs žmonės,
Miela su jumis bendrauti,
Bet reikia atgal keliauti.
Jums visiems "sudiev" mojuoju
Ir linksmas namo važiuoju!"

Stasio Montvido eilės ir piešiniai

Mūsų Pastogė Nr. 39, 2001.10.01, psl. 5

Kas - kur - kaip?

Antanas Laukaitis

Skautai

Lietuvoje buvau paviestas apsilankyti Lietuvos jūrų skautų

stovykloje, prie gražių Trakų ežerų. Tačiau tuo metu aš turėjau kitų įsipareigojimų ir ten nuvykti negalėjau. Panašiai buvo ir su Alytumi. Kai aš ten viešėjau, tai skautai, kurie norėjo su manim susitikti, stovyklavo kitoj pusėj Lietuvos. Ką padarysi, juk visuomet yra sekantis kartas.

Tačiau esu laimingas, kad mano gimtajame Dzūkijos Leipalingio miestelyje, vidurinėje mokykloje įsisteigė skautų būrelis. Tik visa bėda, kad čia džiūkai labai varginamai gyvena ir skautams išplėsti savo veiklą labai visko trūksta. Aš galvoju, ar kartais turtingi Sydnejaus skautai negalėtų padėti šiems besikuriantiems Dzūkijos skautams ir už tai užsirišti sau gero darbo mazgelį? Pagalvokit!

O štai neseniai Švedijoje stovyklavo Lietuvos skautų grupelė, susidedanti iš 7 vyresniųjų (rovers) su vadove Neringa Čiukšiene. Šioje stovykloje skautų ir svečių buvo net iš 36 valstybių ir viso 26 000 skautų. Stovykla buvo suskirstyta į 6 kaimelius, kiekvieno kaimelio skautas turėjo vilkėti atskirų spalvų marškinėlius, kaklaraiščius ir kita. Vieną dieną visi skautai statė palapines, vartus, stalus, o jau sekančią dieną vyko oficialus atidarymas. Programa stovykloje buvo įvairi: vaikams iki 15 metų viena, o "roveriams" kita. Užsiėmimai tęsdavosi visą dieną ir tik vakare vyresnieji galėdavo pasilinksinti veikiančiose kavinėse, kur jokio alkoholio nebuvo. Rūkantiems buvo įrengtos specialios vietos. Stovykloje buvo 4 bažnyčios ir skautai galėdavo ten eiti, nežiūrint kokios religijos buvo. Buvo ruošiami ir naktiniai žaidimai. Lietuviai gyveno kartu su švedų skautais ir jų pastovyklė buvo išrinkta geriausia, tvarkingiausia ir skautiškausia, o pačioje pastovyklėje buvo pastatyti įdomiausi iš visų įrengimai. Paskutinę stovyklos dieną ją aplankė skautiška uniformą

dėvintis Švedijos karalius Karlas XVI Gustavas, kuris labai domėjosi Lietuvos skautais ir kartu su jais stovykloje nusifotografavo.

Švedijoje skautavimas yra truputį kitoks, nes ten priimta skautauti šeimomis ir į stovyklas vyksta tėvai kartu su savo vaikais. Todėl skautavimas Švedijoje yra labai populiarus. O Lietuvoje, kaip sakė vadovė N. Čiukšienė, didžiausia problema yra patalpų trūkumas, kur jaunieji vadovai galėtų dirbti su vaikais. Atsirastų daugiau mažųjų skautų, ir taip sugrįžtų jaunieji ir kiti vadovai.

Kur dingo sportininkai?

Rodos šių metų pabaigoje sostinėje Canberroje vyks mūsų, Australijos Lietuvos Sporto Šventė. Visa tai vyks jau už poros mėnesių, tačiau nei spaudoje, nei per lietuvišką radijo valandėlę nieko apie tai negirdime. Negi šventė neįvyks?

O ir vėl, kas atsitiko su visais mūsų sporto klubais? Jokios žinutės apie jų veiklą nematome spaudoje. Gerai dar, kad "Kovo" jaunieji krepšininkai gražiai veikia ir apie juos parašo J. Belkus. Ne tik patys jaunieji čia veikia, bet ir naujoji "Kovo" valdyba nesnaudžia. Norėdama papildyti po paskutinės šventės ištuštėjusį iždą, ruošia įdomius renginius ar tai Klube, ar tai kitur. Puiku tai matyti.

Labai mažai žinių girdime iš ALFAS valdybos veiklos. Aš manau, kad prieš šios valdybos kadencijos pabaigą, jie turėtų daugiau parašyti apie savo veiklą, ateities planus ir kita. Nežinoma net, ar ALFAS valdyba žino, kad kitais metais šalia būsimo Pasaulio Lietuvių Dainų Šventės, vyks III-ji Lietuvos Tautinė olimpiada. Įdomu, ar numatoma ką nors iš Australijos sportininkų pasiųsti į šią mūsų olimpiadą? Gal reikėtų apie tai viešai pasvarstyti?

Ir vėl Zuroff

Efraim Zuroff yra Simon Wiesenthal centro Jeruzalėje vadovas ir pasaulyje išgarsėjęs kaip didelis nacių gaudytojas. Ne vieną kartą jis lankėsi Lietuvoje,

Vyriausybei pateikė eilę sąrašų, susijusių su žydų šaudymu Lietuvoje. Ne kartą toje pačioje Lietuvoje, net ir Seime, jis gana skaudžiai užgavo lietuvių ir Lietuvą. Tačiau labai neseniai, būdamas Lietuvoje jis pasakė: "Jeigu negalite nuteisti karinių nusikaltėlių – uždarykit savo kromelį..."

Į šį lietuvių ir Lietuvos užgavimą labai gražiai ir taikliai atsakė dienraščio "Respublika" apžvalgininkas Ferdinandas Kauzonas, kuris pasakė, kad šiuo pasakymu Zuroff "kromelis" yra Lietuvos Respublika – valstybė, kuriai jis siūlo užsidaryti. Iš jo citatų, įžeidinjančių lietuvių tautą ir valstybę, jau galima būtų sudaryti nemažą rinkinį. Kaip rašo Kauzonas, kad jei būtume valstybė, o ne kromelis, tai jau seniai būtų pakakę anksčiau nuskambėjusių Zuroff citatų, mus padariusių žydšaudžių tauta, ir jis per 24 valandas būtų turėjęs palikti Lietuvą. Nevėlu būtų ir dabar, po citatos su "kromeliu", tą kromelį jam uždaryti visiems laikams. Bet tai gali įvykti valstybėje, kuri turi ne tik savo himną, herbą, vėliavą, bet ir savo garbę, orumą.

Vyrams gyvenimas Lietuvoj

Kaip praneša statistikos departamentas, Lietuvoje yra 211 000 moterų daugiau negu vyrų. Gal dėl to, ką ir aš pastebėjau būdamas Lietuvoj, moterų gyvenimas yra sunkesnis nei vyrų. Pažinčių klubuose ir spaudoje daugumoje yra skelbimai moterų, ieškančių sau gyvenimo draugų, vyrų. Moteriai, sulaukusiai virš 30 metų, gana sunku gauti geresnį darbą, nes priimančieji viršininkai daugiausiai ieško jaunų bei gražių tarnautojų ir nesvarbu, ar ji tame darbe turi didesnį

patyrimą. Gal todėl aukštesiose mokyklose ir universitetuose didesnė dalis studentų yra merginos, nes su mokslo diplomu darbai lengviau gaunami. O vyrai, vyrai... jiems, kas liečia moterišką pasaulį, ten yra tiesiog rojus. Todėl ne vieną kartą teko išgirsti, kad užsienio vyrus daugumoje negalima palyginti su Lietuvos vyrais. Užsieniečiai yra ir mandagesni, ir švelnesni, ir stengiasi moteriai visur padėti, ką labai retai daro Lietuvos vyrai. Gal dėl to merginos, radusios progą, lengvai išteka už svetimtaučių, nors vėliau tokia santuoka nusivilia. Lietuvoje labai sumažėjo gimstamumas ir kas penktas kūdikis gimsta nesantuokoje. Vyrų mirtingumas yra didesnis negu moterų ir jos gyvena 10 metų ilgiau negu vyrai. O gal vyrai, neturėdami šeimos, gyvendami per daug linksmai ir nerūpestingai, taip ir sutrumpina savo gyvenimą.

Paduok man savo ranką

Vienas žmogžudys, jau sėdėdamas elektrinėje kėdėje ir laukdamas savo mirties buvo paklaustas, ar jis dar ko nors norėtų. Jis pasakė, kad dabar jis labai jaudinasi, ir ar negalėtų kalėjimo viršininkas palaikyti jam ranką.

Sydnejaus skautai. Ir vėl stovykla jau čia pat.

Alė Liubinienė

Avietė ir likęs gyvenimas

Tęsimas, pradžia MP Nr. 1-38

Atrodė, kad ji irgi taip pat galvojo apie mane. O gal aš padėjau jai liudėti žuvusių sūnų? Nežinau. Jos akys pasruvo ašaromis, kai ji drebėdama spaudė mane prie savęs. Tikriausiai ji vėl atsisveikino su savo sūnumis. Aš mačiau Herr Hoffman paduodant bobutei didelį šokoladinį pyragą ir maišą sausainių. Ak kaip skanu, pagalvoju. "Frau Hoffman vakar iškepė juos vaikams." "Ačiū, labai ačiū. Jie tikrai juos pasigardžiuodami suvalgys," – bobutė, įsitaisius ant vežimo, dėkojo jai.

Saulė buvo pakilus virš medžių, kai mūsų vežimas pajudėjo. Danguje nebuvo nė debesėlio. Tikra vasaros diena. Aš džiaugiausi, kad ši kartą mums nereikėjo bijoti nei lėktuvų, nei artilerijos apšaudymo, nei tankų. Kai apleidom kaimelį, bobutė ir mama nenustodamos kalbėjo apie dėdę Vincą ir jo šeimą. "O kaip bus smagu vėl juos apkabinti. O kaip aš pasiilgau jo," – girdėjau abi kartojant tą patį. Tik tėvas buvo tylus, lyg susirūpinęs. Tikriausiai jam buvo skaudu atsisveikinti su savo naujais draugais kaip Herr Schwartz, Herr Hoffman ir ypač pan Kazimiersz. O gal buvo pradėjęs planuoti kur jo šeima šiąnakt gaus pavalgyti ir pernaktoti?

Užsigalvojęs, jis dar kartą atsuko pasišiūrėti į nutolusią kaimelį.

"Ale, važiuok su savo dviračiu į priekį, kur aš galiu tave matyti," – jis apšaukė

mane, lyg aš būčiau ką nors blogo padarius. Dabar mindama pedalus aš važiuau pirma jų, jausdamasi savarankiška, lyg būčiau pilnai subrendus. Žinojau, kad aš galėjau važiuoti ant savo dviračio kaip noriu, kartu su arkliais tempiančiais vežimą, arba daug greičiau. Toliau pavažiavus nuo jų, galėjau apžiūrėti aplinką, kol jie pasivijo.

Jaučiausi laiminga ir mano širdis buvo pilna džiaugsmo. Ant greitkelio mus aplenkė daug amerikietišų sunkvežimių, jeeps ir tankų. Dauguma jų mums mojavė. Vienas iš jų net numetė man šokolado plytelę, kiti – cigarečių nuorūkas. Aš visas jas surinkau savo tėvui.

Nuo pat amerikiečių užėmimo, tabako buvo sunku gauti, o kadangi tėvas buvo smarkus rūkitorius, tai negavęs parūkyti pasidarydavo piktas ir būdavo blogam ūpe. Todėl progai pasitaikius, rinkdavau nuorūkas ant greitkelio, kaip ir šiandien.

Į tą pačią pusę keliavo daug kitų žmonių, kaip Zosės ir Tadek tėvai, kurie tempė "Handwagens" pilnus daiktų. Kiti nešėsi visą savo turtą ant nugarų.

Po valandos mes pasisukome į mažą kaimelį. Ten gyveno dėdė Vincas ir jo šeima. Artėjant prie jų, mus pasitiko Oliaus šeima, tolimi giminaičiai ir kaimynai iš tėviškės, Lietuvoje. Jie visi su ryšuliais nekantriai jau laukė mūsų šalia kelio. Kai aš juos pamaciau, iš džiaugsmo nežinojau ką daryti. Širdingai apkabinau savo puseserę Hanką – žemą, stambia

mergaite, truputį jaunesnę už mane. Mudvi visada gerai sugyvenome.

Hankos pamotė greit užkėlė savo kūdikį ant vežimo ir tuoj pradėjo krauti ryšulius.

Dėdė Vincas buvo pilnas džiaugsmo, pamatęs motiną ir seserį sveikas bei laimingas. Jie daugelį kartų griebė vienas kitą į glėbį, pamiršdami mus kitus.

Oliaus šeima turėjo du berniukus. Vienas buvo Julius su šviesiais plaukais ir lieknas, mano brolio amžiaus; kitas Vladas, tamsiais plaukais, aukštas ir mano metų.

Aš prisiminiau, kaip Vladas pešiodavo man plaukus mokykloje ir kaip vieną kartą užpykęs ant manęs jis davė man botago paragauti. Bet nežiūrint to, aš mėgau žaisti su juo ir karts nuo karto jam užveždavau atgal per sprandą. Buvau nustebus, pamaciau jį su tokia pačia dviračiu kaip mano. Mintyse tikėjaisi, kad jis keliaus su mumis, o kai Oliaus tėvas pradėjo krauti ryšulius ant mūsų vežimo, aš buvau tikra, kad mano noras išsipildė.

Mūsų vežimas buvo perkrautas ir man pasidarė gaila arklių. Kai mes pasiekėm miestą, kur buvo susikūrus lietuvių bendruomenė, radome ten dar daugiau stovinjančių žmonių su ryšuliais, kurie taip pat norėjo pabėgti nuo rusų, bet nežinojo kaip. Jie visi tikėjosi, kad tėtis jiems leis pasikrauti savo daiktus ant mūsų ratų.

Man buvo skaudu žiūrėti į tėvus, nes jie norėjo visiems padėti. Bet mūsų arkliai nebuvo tokie stiprūs ir vežimas buvo per mažas.

Motuzą, nuplikęs, stambus vyras, tėvo mokyklos draugas, atbėgo pas mus. Jis tikrai jam negalėjo atsiskaiyti. Šalia jo stovėjo jauna

Balių šeima su mažu kūdikiu. Mama, perkilnojus ryšulius, padarė jam vežime vietos. Motuza prisipašė tėvą, kad jis leistų ir jo draugams, Medui ir Dirgai, keliauti kartu. Jie neturėjo daug daiktų, nes abu buvo per karą pasimetę nuo savo šeimų.

Kai mes jau buvom bevažiuoją, trys jauni studentai priėjo prie tėvo. Vienas buvo Stasys, kitas Andrius ir trečia – graži mergina Dana. Jie visi buvo apie dvidešimties metų. Abu vyrukai turėjo po dviratį su pundeliu ant jų, o Dana ryšulį laikė rankose.

"Ar galiu uždėti savo daiktus ant vežimo, prašau?" – Dana maldavo tėčio.

"Labai atsiprašau, panele, bet vežimas jau yra perkrautas, ir aš nežinau, ar net dabar arkliai beužtempę jį į kalną," – tėvas spyrėsi.

"Žiūrėk, ponuli, mes padėsime jums stumti ratus kada tik reikės, jeigu leisit mums prisijungti prie jūsų grupės," – jie nenustojo prašyti.

Nenoromis tėvas sutiko ir tuojau išvažiuojo. Man atrodė, kad jis bijojo daugiau tokių prašymų, nes mūsų ratai jau beveik griuvo nuo perkrovimo. Tik kūdikiai, bobutė ir mano mažoji sesuo pasiliko sėdėti ant vežimo. Visi kiti ėjom pėsčiom.

Tėvo mokyklos draugas Motuza turėjo sūnų Adį. Jis atrodė kiek vyresnis už mane.

"Mano vardas yra Adis," – jis prisistatė man, mandrai šypsodamasis.

"Nu ir kas, kad tu esi Adis... Ir nustok skambinęs dviračio skambutį... Aš ir be to galiu matyti, kad tu turi dviratį," – susierzinus, jam atšoviau.

(Bus daugiau)

Neeilinis koncertas Sydnėjaus Lietuvių Klube

Spalio 21 d. Sydnėjaus Lietuvių Klube įvyks įdomus koncertas, kuriame dalyvaus vyrų choras "Ku-ring-gai" ir Sydnėjaus choras "Daina".

"Ku-ring-gai" vyrų choras Sydnėje gerai žinomas kaip aukšto lygio vienetas. Jis įsikūrė prieš 55 metus ir be pertraukos koncertuoja kelis kartus per metus. Jam vadovauja dr. Paul Whiting, kuris studijavo Sydnėjaus Muzikos Konservatorijoje, o šiuo metu yra vyresnis dėstytojas Sydnėjaus Universitete. Choras savo repertuare atlieka Handel, Sibelius, Dvorak, Verdi,

Lloyd Webber ir kitų kompozitorių kūrinius. Jie taip pat atlieka bažnytinius ir "spiritual gospel" kūrinius. Choro pirmininkas yra Joseph Blansjaar, kuris taip pat yra ir choro "Daina" pirmininkas.

Choras "Daina" su savo vadovu bei dirigentu Justinu Ankum, koncertmeisterė Megan Dunn ir pianistu dr. Ramučiu Zakarevičium labai intensyviai ruošiasi šiam koncertui, kuriame pasirodys su atnaujintu repertuaru.

Tikimės, kad dalyvių šiame nepaprastame koncerte netrūks.

Sydnėjaus vyrų choras "Ku-ring-gai".

NEPRALEISKITE PROGOS

TEMBRO

KONCERTO

KUR IŠGIRSITE ATLIEKAMUS
KLASINIUS, LIAUDIES IR ESTRADINIUS
MUZIKOS VEIKALUS

MELBOURNO LIETUVIŲ NAMUOSE SPALIO 7 d. 1.30 val.

SYDNĖJAUS LIETUVIŲ KLUBE SPALIO 14 d. 2.30 val.

ĮĖJIMAS \$12.00 JAUNIMUI IKI 16 METŲ NEMOKAMAI

NARIŲ IR JŲ SVEČIŲ INFORMACIJAI

Stepas Levickis

Sakoma, kad yra gražioji lyties pusė, ir yra vyrai. Taigi, pristatius "Tembro" dailiąją dalį, dabar leiskite jus supažindinti su Stepu Levickiu.

Stepo muzikinė karjera prasidėjo prieš 21 metus, kada jis Glamorgan vaikų darželyje solo atliko tą garsiąją dainą "One Rainy Morning". Nešamas pasisekimo bangos, metėsi į kūrybą, ir kas gi negirdėjo Stepuko, dainuojančio jo sukurta dainą "Traffic Lights, I Love You". Savaitgalio mokykloje mokytoja Bronė Staugaitienė, pastebėjusi jo dainavimo gabumus, 1983 m. pristatė jį Melbourne Lietuvių Namuose, kur pasitempęs atliko "Kur Nemunas teka".

Ponia Levickienė, vadovaudama "Dainos Sambūrių", į repeticijas kartu vesdavosi ir jaunąjį Stepuką. Čia, besmaguriaudamas sambūričių siūlomais saldainiais, ramiai sėdėdamas, sekdamas muzikos garsus, vis svajodavo... o kad taip sudainavus solo su "Sambūrių"... Stepo gyvenimo žingsnius

lydėjo daina. Jis pasireiškė ir būdamas Japonijoje. Gimnazijoje ir humanitarinių mokslų fakultete Melbourne dalyvavo muzikinių veiklų pastatymuose. Ypač jam patiko, kai 1994 ir 1998 m. gastroliauvo su "Gintaro" tautinių šokių grupe Lietuvoje. Pilnos salės žiūrovų, TV aparatai, žiūrovų ovacijos, vaišės. Sugrįžo į Australiją pilnas "lietuviškos dvasios". 1998 metais Stepas buvo priimtas į Victorian College of the Arts, pasirinkęs dainavimą. Jam maloniausia, kaip jis sako, yra galimybė bendrauti su tokiomis asmenybėmis kaip Staugaitienė ir būti "Bronės šaikoje", dirbti kartu su Rita Mačiulaitiene, Birute Kymantiene, Daniumi Kesminu, Gaba Staugaityte, Edvardu Lipšiu. Išlenkus po bokalą, Stepas su šypsena veide prisipažįsta, kad jaunystėje turėjo du didelius troškimus. Vienas jų – dar dvylikametis įsimylėjo "Svajonių" dainininkę... Bet svajonė solo dainuoti su "Dainos Sambūrių" išsipildė! Pernai metiniame koncerte Stepas stovėjo priekyje ir su "Sambūrių" solo atliko dvi dainas. Paklausus, kaip jis tuomet jautėsi, akis primirkęs, žvilgsnį nukreipęs į tolį, atsakė lyg kieno klausdamas: "O kaip jaučiasi gimusi žvaigždė?" Stepui dar tik gyvenimo pradžia, reikia tik palinkėti, kad jo kelias į žvaigždžių pasaulį būtų skaidrus ir neūkanotas. IKI PASIMATYMO "TEMBRO" KONCERTE! Algis Bučinskas

In memoriam

A+A Albinas Sungaila

1923.02.08 – 2001.06.013

Albinas gimė Žemaitijoje, ūkininko šeimoje. Baigė Šilalės gimnaziją ir buvo įstojęs į Plechavičiaus mokyklą Marijampolėje. Vokiečiams išsklaidžius karo mokyklą, grįžo namo. Vėliau rudmarškinis buvo pagautas, nuvežtas į Stralsundą ir pristatytas prie karo aviacijos gynybos. Karui pasibaigus, Belgijoje pateko į nelaisvę, kur išbuvo 11 mėnesių.

Sugrįžęs iš nelaisvės, apsigyveno su broliu Petru Freiburg'e ir kurį laiką lankė Freiburg'o universitetą. Prasidėjus emigracijai, abu – Albinas ir Petras – susirado žmonas ir iškeliavo į Australiją.

Atlikęs kontraktą dviračių fabrike, toliau dirbo radijo gamykloje, o vėliau nusipirko ūkelį prie Armidale, NSW. Jis dirbo ūkyje, o pirmoji žmona dirbo sekretore Armidale universitete. Vėliau pardavęs ūkelį, nusipirko cemento dirbinių fabriką ir ten jam neblogo sekėsi.

Mirus pirmajai žmonai, kuri laiką buvo pasimetęs, bet pagaliau surado moterį akademikę, kuri iki pensijos dirbo Brisbanėje, katalikų universiteto rektore. Paskutiniu laiku jie gyveno Cairns, Queensland, ten Albinas ir mirė.

Albinas Sungaila

Paliko liūdinčius: žmoną Heleną, daktarę dukrą Angelą su dviem anūkais, kurie gyvena Bendigo, Vic., brolių Petrą, kuris gyvena Aukšiniame Pajūryje, kitą brolių daktarą Juozą Kanadoje ir seserį Elena, kuri gyvena Pranciškonų vienuolyne Kretingoje.

Juozas Songaila,
Gold Coast lietuvių seniūnas

A +A Allan Fraser

staiga mirus, reiškiamė gilią užuojautą broliui choristui David, šeimai ir giminėms.
Sydnėjaus choras "Daina"

Brangiai motinai

A +A Genovaitei Straukienai

mirus, Melbourne "Dainos Sambūrio" buvusiam dirigentui Vytautui, jo broliui Algiiui, sesutei Giedrei ir jos šeimai reiškiamė gilią užuojautą ir kartu liūdime.

Melbourne Dainos Sambūrio valdyba ir choristai

A +A Bronei Gailliūnienei

mirus, nuoširdžiai užjaučiame dukrą Sigitą bei sūnų Vytautą ir kartu liūdime.

Canberros pensininkai "Paguoda"

Reiškiamė gilią užuojautą Jurgiui Petroniui, mirus jo žmonai

a.a. Veltai Petronienei

Canberros Lietuvių Bendruomenės Sąjungos Valdyba

Mirus

A +A Veltai Petronienei,

vyrui – ramovėnui Jurgiui Petroniui ir visai giminei gilią užuojautą reiškia LKVS Canberros "Ramovė" skyriaus ramovėnai

LIETUVIŲ LAIDOJIMO BIURAS Funerals of Distinction

17 RAILWAY PDE., FAIRFIELD, N.S.W.

Tel. 9724 5408. Veikia 24 valandas per parą.

Visi užsienio lietuvių tautiniai ansambliai, chorai ir šokių grupės kviečiamos dalyvauti

III-oje Pasaulio lietuvių dainų šventėje

2002 m. liepos 4-7 dienomis Vilniuje.

Informaciją teikia Darius Polikaitis, 7318 Ticonderoga Rd., Downers Grove, IL 60516 USA, tel.: 1 630 241 0074; fax: 1 630 241 0075, e-mail: ldpolikaitis@att.net

"Sūkurys" "Sūkurys" "Sūkurys"

Folk dancing rehearsals will resume on October 14th. They will continue at 6 p.m. each Sunday evening, except the first Sunday of each month.

The teacher will be Marina Coxaité-Taylor.

For further information please contact:

Ray Jurkūnas 0408 291 113 or 9534 2967; Robert Sirutis 9708 3796.

"Sūkurys"

SPALIO 13 d. 8.00 val.

KLUBO BALIUS

**ŠOKSIT IKI KITOS DIENOS
GROS GERA MUZIKA**

IMPORTUOTA PROGRAMA

TRIJŲ PATIEKALŲ VAKARIENĖ

ir vynas

**UŽSISAKYKITE STALUS
KLUBO RAŠTINĖJE
ĮĖJIMAS ASMENIUI \$30.00**

PRANEŠIMAS

**Lietuvių Kooperatinė
Kredito Draugija "Talka"**

2001 spalio mėn. 6d.
šeštadienį, 2.00 val.
Lietuvių Namuose
44 Errol Street, North Melbourne
šaukia:

METINĖ SUSIRINKIMA

Susirinkimo pranešimas ir metinė
apyskaita gaunami Talkos įstaigose.

— 000 —

Pagal "Talkos" nuostatus dešimt
narių atvykę į susirinkimą
sudaro kvorumą.

Kiekvienas narys, nežiūrint jo turimų
įnašų, susirinkime turi tik vieną balsą.

"TALKOS" SKYRIŲ SUSIRINKIMAI

įvyks:

SYDNEY - lapkričio 4 d., 2.30 val.
ADELAIDE - lapkričio 10 d., 3 val.

ALF aukojų:

\$200 – E. Daugvila (\$700);
\$ 50 – Z. Augaitis (\$525) savo
šeimos atminimui;
\$25 – dr. A. Gilandas (NSW);
a.a. Onai Dargvainytei
\$20 – O. Šrederis (\$515);
\$10 – M. Andrikonienė (\$315), V. Aukštietis
(\$ 610), C. Vaičekauskienė (\$240),
R. Brazelis, S. Lipšys.
Valdybos vardu dėkoju už aukas.

A. Balbata
ALF išdėininkas

Melbourno Pensininkų S-gos nariams

Sekantis susirinkimas įvyks
spalio 9 d. 11 val. Lietuvių Namuose.
Jau laikas užsirašyti Kalėdinės
šventės vaišėms. A.S.

Ieškome, pirsime...

Sydnejaus Lietuvių Klubu virtuvei labai
reikalinga bulvių tarkavimo mašina, nes
turimai mašinai trūksta kai kurių dalių ir
negalime ja naudotis. Prašome tautiečius,
žinančius ar turinčius tokią mašiną, pranešti
mums arba Klubu administracijai, ir mes
nupirksime.

Sydnejaus Lietuvių Klubu
virtuvės vedėja

Vaikai, tėvai, seneliai ir kaimynai
nuoširdžiai kviečiami atvykti į lėlių teatrą. Statoma lietuviška pasaka

"Ratinėlis ir Gaidelis".

praves Mergelė Uogelė Sydnejaus Lietuvių Klube spalio 1 d.,
ilgojo savaitgalio pirmadienį, 2 val. p.p.
Suaugusiems įėjimas \$5, vaikams – veltui.

Pelnas skiriamas Australijos Lietuvių Fondui.

Rengėjai

Kuo skiriasi...

...gera sekretorė nuo idealios?
Gera sekretorė sako: "Labas rytas, direktoriau".
Ideali sekretorė sako: "Jau rytas, direktoriau".

Mūsų Pastogė Nr. 39, 2001.10.01, psl. 8

SYDNEJAUS LIETUVIŲ KLUBAS

16 – 18 East Terrace, BANKSTOWN NSW 2200

Telf: 9708 1414 Fax: 9796 4962

www.lithuanianclub.org.au

DARBO VALANDOS:

Savaitės dienomis nuo 4.00 val.
Šeštadieniais ir Sekmadieniais nuo 12.00 val.
ANTRADIENIAIS UŽDARYTA

Sekmadieniais nuo 5.00 iki 6.00 val.

LINKSMŲ VALANDA

Visi gėrimai tik pusė kainos!

VALGYKLOS DARBO VALANDOS:

Penktadieniais nuo 6.00 iki 9.00 val.
Šeštadieniais nuo 12.00 iki 2.00 ir nuo 6.00 iki 9.00 val.
Sekmadieniais nuo 12.00 iki 6.00 val.

Spalio 7 d.
TURGUS

Spalio 13 d. 8.00 val.

KLUBO METINIS BALIUS

**GERA MUZIKA, IMPORTUOTA PROGRAMA
SU TRIJŲ PATIEKALŲ VAKARIENE**

IR VYNU ĮĖJIMAS \$30.00

Užsisakykite stalus Klubu raštinėje

Spalio 14 d.

Melbourn "Tembras" koncertuoja

Sekite spaudą

Spalio 28 d.

METINIS NARIŲ SUSIRINKIMAS

DIREKTORIŲ PAREIŠKIMAI SEKANČIŲ METŲ KADENCIJAI
PRAŠOME PATEIKTI IKI 2001 SPALIO 1 d.

AR SUMOKĖJAI ŠIŲ METŲ NARIO MOKESTI?

Klubu narių ir jų svečių dėmesiui

"Sūkurys" "Sūkurys" "Sūkurys"

Kviečia visus buvusius šokėjus ir visus norinčius šokti tautinius šokius.
Repeticijos prasidės spalio 14 dieną, 6 val. po pietų Sydnejaus Lietuvių Klube.
Repeticijos vyks kiekvieną sekmadienį, išskyrus pirmą mėnesio sekmadienį.

Mokytoja – Marina Coxaitė - Taylor.

Daugiau informacijos galite gauti skambindami:

Ray Jurkūnui tel. 0408 291 113 arba 9534 2967,

Robertui Siručui tel. 9708 3796.

"Sūkurys"

ALFAS pranešimas

ALFAS Valdyba praneša ir kviečia visus Australijos lietuvių sporto klubus
registruotis į **51-ąją Sporto šventę**, kuri įvyks **gruodžio 27-31**
dienomis Canberroje. 51-osios Sporto šventės šeimininkai bus CLSK – VILKAS.
Prašome visus sporto klubus laikytis Sporto Švenčių Statuto ir užsiregistruoti pagal
paskelbtą datą. Visiems klubams primename, kad raštu praneštų ALFAS Valdybai,
kuriose sporto šakose numato dalyvauti ir nuorašus pasiųstų šventę rengiančiam
klubui iki spalio 16 dienos. Visiems klubams primename, kad susimokėtų ALFAS
Valdybai \$30 metinį mokestį. Iki malonaus pasimatymo 51-oje Sporto šventėje
Canberroje. ALFAS Valdyba

Mūsų Pastogė

AUSTRALIAN LITHUANIAN WEEKLY

Published by the Lithuanian Community Publishing Society Ltd.

Leidėjas Lietuvių Bendruomenės Spaudos Sąjunga

Leidėjo, administracijos ir redakcijos adresas: P.O. Box 550, Bankstown, NSW 1885.

Tel.: (02) 9790 2319, Faksas: (02) 9790 3233, E-mail: mpastoge@bigpond.com

Tinklapis: www.users.bigpond.com/mpastoge

Redaktorė Dalia Doniellenė

Redakcinė kolegija: Antanas Laukaitis, Kęstutis Protas, Vytenis Šlogeris
Redakcija rašinius taisy ir skelbia savo nuožiūra. Rankraščiai negrąžinami ir nesaugomi.
Už skelbimų turinį redakcija neatsako.

Spausdinamuose rašiniuose reiškiamą nuomonę nebūtinai sutampa su redakcijos ir
leidėjų nuomone

Prenumerata metams \$55. Užsienyje oro paštu - \$130.00. N.Zelandijoje oro paštu \$105.00.